

Veni
TOPLE MALICE IN KOSILA
tel. 05 6416 333 / mob. 041 684 333
www.fastfoodveni.com

POTISK
040 432 943

Pizzeria NA PA
dostava na dom
05 641 5140

Kako smo uničili kapitalizem ležernega tipa

Sosedje čez zahodno mejo si verjetno niti v sanjah niso predstavljali, da jih bomo mi, samoupravni socialisti speljali iz njihovega sindikalnega kapitalima v kruti turbokapitalizem slovenskega tipa. Pa se je zgodilo.

(Mef) Sosedom čez mejo se je dolgo lepo godilo. Ko z nečim niso bili zadovoljni, so šli s sindikati in transparenti na ulico in skoraj vedno dosegli svoje. Italijani so živeli v ležernem sindikalnem kapitalizmu. Naši sindikati so bili drugačni. Pomagali so pri ozimnici in organizirali sindikalne izlete, da bi si upali v resen spopad s katerokoli oblastjo pa ni bilo nobene možnosti. Pa nam ni šlo slabo in smo živeli v ležernem samoupravnem socializmu. Potem se je v devetdesetih zgodilo. Nam so ukradli samoupravljanje in nam podtaknili kukavičje jajce v obliki turbo kapitalizma srednjeveškega tipa, sosedom se je zgodil razpad ležernega kapitalizma in na koncu smo oboji nesrečni.

Naj razložim na primeru sosednje trgovine. Nekoč je bila to povsem klasična trgovina, odprta med tednom od sedmih do petih, ob sobotah do dveh in ob nedeljah in praznikih lepo zaprta. Še bolje se je godilo trgovcem čez mejo, ki so bili za povrh zaprti še v ponedeljek, ker so pač imeli drugačne sindikate od naših. Potem so nas potisnili v to, kar naj bi bila tranzicija in naenkrat ni veljalo nič več. K nam so se na hitro priskledili različni tuji trgovci in skupaj z našimi poskrbeli, da se je obdobje ležernosti končalo. Končalo se je z napisi »Odprto tudi ob nedeljah in praznikih«. Prve nedelje so se trgovke gledale med seboj in zmajevale z glavo, češ: »Da mi je vedeti za koga smo danes tukaj«.

Ne vem, ali zaradi solidarnosti ali zaradi usmiljenja, smo začeli zahajati v trgovine ob nedeljah in trgovke naenkrat niso bile več same. Kot da smetane za kuhanje in gatinismo mogli kupiti med tednom ali vsaj v soboto popoldne. Ne! V nedeljo je treba po nakupih. Nedelja je postala glavni dan za nakupe. Potem so to opazili tudi kupci iz sosednje Italije, ki so ugotovili, da so trgovine pri nas odprte tudi ob nedeljah in so nedeljski obisk gostilne v Rodiku združili z dopoldanskim nakupom v katerem od potrošniških svetlišč v okolici Kopr, Nove Gorice ali Sežane. In ni trajalo dolgo pa so sosedje postali odvisniki od naših trgov in ob nedeljah kupovali vse, kar bi sicer pri njih kupili drug dni v tednu.

Seveda tudi trgovci v Italiji niso bedaki in jim ni vseeno, če njihovi kupci ob nedeljah nosijo denar v naše trgovine, ki v resnici sploh niso naše ampak jim rečemo tako zato, ker so se udomačile pri nas. Precej za nami so se tudi pri njih pojavili napisi: Aperto anche in domenica. In potem celo Aperto tutta la domenica. O prostih ponedeljkih pa ne sanja nihče več. Seme, ki smo ga zasejali pri nas je v Italiji pognalo še višje in še bolj vsestransko kot pri nas. Zdaj lahko v Trstu v nedeljo popoldne ali zvečer kupite knjigo v knjigarni, melancane v zelenjavni trgovini in poceni kitajsko tehniko v vsaki od kitajskih trgovin. Če bi italijanski delavci vedeli, kaj se jim bo zgodilo, ne bi nikoli podprli našega osamosvajanja.

INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Auschwitz – konec ali začetek

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli, a vendarle. Zoran Odić je upokojeni, a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Profesor doktor Vladimir Markotić je umrl ne dolgo nazaj v Calgaryju v Kanadi kot spoštovani profesor emeritus tamkajšnje univerze.

Manj znano je, in o tem ni nikoli rad govoril, da je eden od redkih preživelih iz koncentracijskega taborišča Auschwitz. Tam je spoznal še dva velika evropska pisatelja – španskega brigadirja, republikanskega borca proti fašizmu, špansko-francoskega komunista Jorgeja Sempruna, ki je bil zaprt kot komunist in antifašist in Prima Levija, italijanskega pisatelja, ki je v Auschwitzu bil zaprt z drugimi italijanskimi Židi samo zato, ker je bil Žid. Markotić jih je spoznal kot zajeti ranjeni Titov partizan in so se imeli o čem pogovarjati, ko so se lahko pogovarjali. O tem se je Vlado, kot smo ga klicali, pogovarjal samo z mojim očetom, ko je svoje kanadske študente pripeljal v Bosno na enomesečne raziskave bogomisliskih nagrobnikov in napisov na bogomisliskih stečkih. Bogomili so bili, po dr. Vladimirju Markotiću, prvi glasniki ideje svobode, zaradi katere sta bila, skupaj z mojim očetom, kot »salonska komunisti«, izključena iz KPJ leta 1936, kar pa ju ni nič motilo, da ne bi šla v partizane.

Jebiga, bogomili niso imeli ne

politične stranke, ne partije, so pa postavili temelje evropske kulture in civilizacije, kar je malo znano ali pa pozabljeno, tako kot se, z izjemo 27. januarja, pozablja na Auschwitz in današnje Auschwitz. Vsi trije preživeli iz Auschwitza, Markotić, Semprun in Levi, so se zavedali nevarnosti tega pozabljanja, ker pozabljanje oživi v še zlobnejši resničnosti v kateri zlo postane mera življenja. Kot v Auschwitzu in drugih Auschwitzih, do današnjih. Zaradi tega je Jorge Semprun, že star in bolan, ob začetku vojne proti BiH, v devetdesetih letih preteklega stoletja, prišel v obkoljeno Sarajevo in po Evropi govoril in razširjal resnico o zlu, ki uničuje mesto in ljudi.

V istem času je Primo Levi naredil

samomor, ker ni mogel živeti z zavedanjem, da je preživel, ne vedoč zakaj je preživel in se je ubil, ker je prišel do zaključka, da so preživeli samo največji strahotepci. Ker jih je samo pet tisoč dočakalo osvoboditev. Pet tisoč od treh milijonov. In umirali so tudi, ko so jim objokani sovjetski vojaki razdelili svoje obroke hrane. Umirali so siti, ker organizem ni prenesel, da je sit. Med 17. in 21. januarjem 1945 (o tem se še danes ne piše in ne govori), so esesovci iz Auschwitza proti zahodu pred seboj kot živi ščit, preganjali 57 tisoč taboriščnikov. Skoraj vsi so pomrli, ali so bili pobiti, ker niso mogli naprej. Ostalo jih je pet tisoč preživelih okostnjakov. Esesovski stražarji so jih klicali »muslimani.« Med njimi tudi naša trojica, o kateri pišem. Pa še ena je peživila.

Vlado Markotić je skozi žico, ki je delila ženski in moški del taborišča smrti Auschwitz, spoznal okostnjakinjo Saro, in sta se, mlada in zaslužnjena in pripravljena na smrt, gledala skozi žico. In sta preživela. Markotić, Semprun, Primo Levi in Sara.

Ko je prišla Rdeča armada so vsi

štirje končali v bolnici v ameriškem sektorju Nemčije, ker so Sovjeti drveli naprej, na Berlin. Tam sta se Vlado in Sara prvič dotaknila z rokami. In skupaj odšla v Kanado, v Calgary, kjer je Vlado končal fakulteto, doktoriral in postal univerzitetni profesor in s Saro imel sedem hčera, ki so danes vse žive. V Evropo se Sara ni hotela vrniti niti kot turist, niti ko je profesor Markotić peljal študente raziskovat bogomile. Ker Evropa bo za vedno ostala, Sara je bila v to prepričana, plodna zemlja za nacistično in fašistično idejo in zlo. Kar je res, čeprav se nas to ne tiče, dokler ne pride do nas. Kaj nam pomenijo imena kot so Heliodrom, Lora, Omarska, Srebrenica? Da niti ne naštevam naprej, veliko jih je še. Ali neotudjmanizem, orbanizem, salvinizem v naši sosesčini?

Vlado mi je davnega leta 1972 podaril pesem Prima Levija, napisano leta 1960.

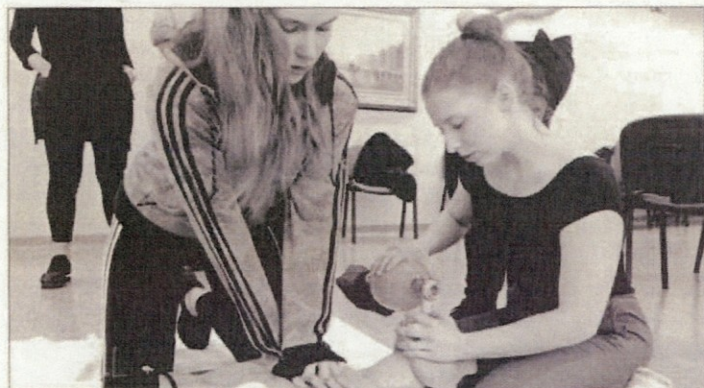
Prevedena je v srbohrvaščino, seveda iz italijanščine, v slovenščino ni prevedena, ker danes takšne pesmi, v Sloveniji, niso priljubljene. Pesem je dolga, zato citiram zadnjo kitico. Naslov je:

Adolfu Eichmanu

*O sin smrti, ne želimo ti smrti.
Da bi živel dlje, kot je kdorkoli živel:
Da bi brez spanca preživel pet milijonov noči,
in da bi te vsako noč obiskala bolečina vseh, ki so videli,
kako se zaprejo vrata, ki so preprečila pot nazaj,
kako se naokoli mračni in se zrak napolni s smrtjo.*

Naj mi oprostijo jezikovni puristi in puritanci, ker prevod ni popoln, ampak tudi oni bodo vedeli, kaj je Levi napisal, če že ne razumejo, kaj je Primo Levi mislil z napisanim. Da ne pozabim – Theodor Adorno je napisal, da po Auschwitzu ni več možno pisati poezije.

Zoran Odić

Prejšnji teden so v Splošni bolnišnici Izola izvedli tečaj Temeljnih postopkov oživljanja z uporabo defibrilatorja za laike. V okviru čezmejnega projekta EMERGENCY EuroRegion Programa sodelovanja INTERREG V-A Slovenija – Hrvaška so ga izvedli izkušeni inštruktorji Splošne bolnišnice Izola, udeležilo se ga je 16 laikov. Eden od ciljev tečaja je bil, da udeleženci izgubijo strah pred oživljanjem in pred uporabo defibrilatorja.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. tel. 040 211 434 / Prelom: Graffiti Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Največja lesena stavba pri nas Obrezovanje in odstranjevanje

Ta teden se je začela gradnja obeh objektov raziskovalnega centra Inno-Renew CoE na območju Kampusa Livade. Podjetje je izbralo izvajalca, pričakujejo pa, da bo 82000 m² velik objekt, gradnja katerega je težka 11 milijonov evrov, zgrajen septembra meseca 2021.

Kot so zapisali v sporočilu za javnost Univerze na Primorskem, sicer enega od glavnih partnerjev projekta, bosta objekta zgrajena iz hibridne konstrukcije lesa, betona in jekla. »Zgornja tri nadstropja glavne stavbe bodo v celoti lesena, zato bo inštitut največja lesena zgradba v Sloveniji doslej. Stavbi inštituta predstavljata raziskovalni projekt sam po sebi, saj bo med gradnjo in po njej na njih potekal intenzivni monitoring, ki bo omogočal vpogled v način staranja lesa v stavbah in lažje načrtovanje lesene gradnje v prihodnosti.«

Koga so izselili iz Pittonijeve?

Zadnje dni je po Izoli zaokrožila informacija, da je Komunala odvzela prostore društvu Tramontana na Pittonijevi ulici 2 in jih dodelila listi Ponosni na Izolo. Za komentar smo zaprosili na Komunali, kjer so nam odgovorili tako-le:

»Prostor, ki je po volitvah bil dodeljen PNI, je bil v brezplačni uporabi društva Target Motosport. Pogodba o brezplačni uporabi je bila sklenjena leta 2001 za obdobje 1 leta in nato izdan Sklep Komisije za oddajanje poslovnih prostorov v najem Občine Izola leta 2008, na podlagi katerega se je dovolila Društvu Target Motosport brezplačna uporaba prostora, ravno tako za obdobje enega (1) leta.

V vmesnem obdobju iz spisovne dokumentacije ni razvidno ali je društvo prostor uporabljalo. Leta 2016 jih je Občina Izola pozvala na opredelitev ali delujejo kot društvo v javnem interesu zaradi potreb postopka sklenitve pogodbe o brezplačni uporabi, vendar se je pošta vrnila pošiljatelju. Društvo je bilo na sploh neodzivno in pri ogledu je bilo videti, da prostor sploh ni v uporabi. Leta 2018 je Komunala Izola d.o.o. zaradi puščanja vode morala prisilno vstopiti v prostor. Očitno je bilo, da prostor dolgo ni bil v uporabi, zato so ga izpraznili uredili in naknadno dodelili listi PNI.

Društvo Target Motosport se niti po tem ni odzvalo.

Občina Izola nikoli ni soglašala z oddajo v podnajem oziroma so-uporabo prostora, zato niti ni imela informacije o tem, da prostor uporablja še kakšno drugo društvo, na primer Tramontana. Torej razmerja s Tramontano sploh ni bilo, zato prostorov niti niso mogli izgubiti.«

SZJ

Iz zavoda za varstvo narave so nas opozorili, da delavci Komunale obrezujejo pinije na Prešernovi cesti. Ker gre za delikatno in nena- zadnje zaščiteno območje, bi verjetno bilo prav, da bi o kakršnem- koli posegu obvestili našo edino državno ustanovo v mestu.

Iz Komunale so nas potolažili, da ne gre za obrezovanje, temveč, da se v skladu s planom rednega vzdrževanja v drevoredu na Prešernovi cesti izvaja čiščenje in odstranjevanje suhega vejevja, poškodovanega zaradi vremenskih dejavnikov, ki bi potencialno lahko predstavljalo nevarnost udeležencev v prometu. »Poudarjamo, da na drevesih (pinijah) ne izvajamo večjih posegov. Dejstvo je, da imamo v podjetju zaposlenega strokovnjaka za hortikulturno področje in ker tokratni posegi na pinijah niso obsežni oz. takšni, ki bi nanje bistveno vplivali, ni bila ocenjena potreba po dodatni vključitvi morebitnih zunanjih strokovnjakov.«

Urejanje Ulice ob starem zidovju

V sklopu investicijskega vzdrževanja Cestno podjetje Koper rekonstruira kanalizacijsko in vodovodno omrežje na območju Ulice ob starem zidovju. Z deli je izvajalec CPK začel sredi novembra lani, zaključek del pa je predviden konec februarja letos. Vrednost investicije je dobrih 238.000 proračunskih sredstev. Po zaključenih delih bo sledila celotna preplastitev cestišča in ureditev pločnikov.

SZJ

Se obeta spopad med občino in nadzorniki?

Nadzorni odbor Občine Izola je najvišji organ nadzora občinske javne porabe. Zadolžen je za nadziranje porabe proračunskega denarja, sestavljajo pa ga predstavniki vseh strank in list, ki so zastopane v občinskem svetu. V primeru R Mercuri so soglasno sprejeli zaključno poročilo, ki ga občinska oblast in nekatere stranke razumejo čisto po svoje.

Prejšnji teden je Občina Izola na svoji spletni strani objavila obsežno, 49 strani dolgo poročilo Nadzornega odbora o zadevi R Mercuri. Iz poročila je razvidno, da je bilo tako s strani strokovnih služb Občine izola kot tudi odvetniške pisarne, ki je Občino Izola zastopala, narejenih več napak in malomarnosti.

Zanimalo nas je, kaj si o poročilu mislijo predstavniki strank in list, ki so zastopane v občinskem svetu. Nekaterim se je zdelo vredno odgovorjati na vprašanja uredništva, nekaterim pa ne. Svoje je dodala še Civilna iniciativa Gibanje za Izolo.

Levica

Glede na težo ugotovitev navedenih v Poročilu o opravljenem nadzoru nad primerom odškodninske tožbe podjetja R Mercuri, s strani Nadzornega odbora Občine Izola, bom predlagal razširitev dnevnega reda naslednje seje Občinskega Sveta Občine Izola, z umestitvijo točke obravnave omenjenega poročila. (Leonid Danilović)

Ponosni na Izolo

Nadzorni odbor je opravil svoje delo. Če je zaznal sum, da so bila storjena kazniva dejanja, mora posameznik ali NO, ki to opazi, sume naznaniti pristojnim organom pregona. Slednji sume potrdijo ali ovržejo. Politika je v tem primeru žal "zamudila vse vlake". Seveda se lahko sproži razprava (in se tudi bo najkasneje v okviru poročila NO), vendar od nje dejanske koristi za Občino Izola ne bo. Kot običajno bo šlo zgolj za populistično nabiranje političnih točk. (E. Komljanec)

Izolani

Poročilo NO s predsednikom Bogatičem na čelu je visoko korektno in strokovno. Prepričan sem, da bi župan Danilo Markočič moral upoštevati zaključke in predloge NO, saj si z njimi lahko utrdi svojo suverenost in oblast. Seveda pa je treba najprej prekiniti sodelovanje z Odvetniško pisarno ge. Monike Maver, znotraj občinske uprave uvesti notranji nadzor v obliki, nedavno ukinjenega, revizorja. Nenazadnje pa je treba preveriti in upoštevati tudi druga priporočila članov NO Občine Izola.

Kljub vsemu pa bi bilo zanimivo vedeti ali si je kdo z opustitvijo dolžnega strokovnega ravnanja denarno opomogel ali pa je zgolj sledil boleštni volji posameznikov, da čim dlje sodelujejo pri oblasti, zato soglašamo s pobudami, da poročilo dobijo tudi ustrezni organi finančnega nadzora in kazenskega pregona. (Dušan Ambrož)

Izola prihodnosti

Poročilo NO, ki je bilo pripravljeno za zadevo R-mercuri, sem preučila in zavzela stališče, da je le-to nujno potrebno obravnavati na naslednji redni seji občinskega sveta. Pričakujem, da bo župan skrajno resno pristopil k realizaciji podanih priporočil ter da ne bodo le-ta končala v "predalu" kot nerealizirana. Prepričana sem, da bi realizacija slednjih preprečila morebitno ponovitev takih primerov (R-mercuri, Riba, itd...). (Nataša Čerin)

Izola 2030

Menimo, da je NO v kratkem času opravil veliko dela za analizo primera odškodninske tožbe R Mercuri in je pred OS podal obsežno Poročilo, ki bo zahtevalo pestro diskusijo na prihodnji seji Občinskega sveta. V razpravi bomo sodelovali konstruktivno in s ciljem izboljšanja delovanja občinske uprave, predlaganjem postavitve novih pravil in postopkov, da v prihodnje ne bi prihajalo do podobnih situacij, ter ugotavljanjem morebitne odgovornosti v ravnanju udeleženec. (Dario Madžarevič)

Izola je naša

Stranka Izola je naša je prejela poročilo NO. Člani stranke IJN se bomo sestali na mesečnem srečanju prihodnji teden, zato še ne moremo podati mnenja. Svetniška skupina stranke IJN verjame, da bo župan na podlagi prejetega poročila ravnal skladno s svojimi pristojnostmi. (Manca Vadnjak)

Socialni demokrati

Socialni demokrati menimo, da je na organih pregona, da opravijo temeljito in verodostojno preiskavo ter seveda ustrezno ukrepajo, v kolikor ugotovijo nepravilnosti v zadevi R Mercuri. Ve pa se, katere so pristojnosti nadzornega odbora občine in ta naj se svojih pristojnosti drži in o svojih ugotovitvah obvesti tiste organe, ki jih v določeni zadevi po poslovniku in statutu občine mora. Po našem mnenju tudi nadzorni odbor kot politični organ nima nobenih kompetenc soditi o odvetniških potezah in podajati splošnih mnenj, kaj bi moral kdo narediti "za nazaj". Tudi v tem primeru želijo biti nekateri generali po bitki. (Socialni demokrati)

Kaj pravi vodstvo Občine

Na spletni strani Občine Izola so danes objavili stališče vodstva Občine Izola do ključnih točk poročila Nadzornega odbora.

Glede na vprašanja, ki se v javnosti pojavljajo v povezavi s poročilom Nadzornega odbora Občine Izola v zadevi R Mercuri, želi vodstvo občine predstaviti svoje stališče. Župan se je Nadzornemu odboru (NO) zahvalil za opravljeno obsežno delo analize dogajanja in postopkov glede odškodninske tožbe podjetja R Mercuri. V odzivnem poročilu je tudi že navedel nekatere ukrepe, ki bodo takšne zaplete v prihodnje preprečevali. Pravdni postopek pred sodišči v tej zadevi je bil, razen vložene vloge za revizijo in vložene vloge za dopustitev revizije pred Vrhovnim sodiščem, zaključen še pred njegovim prevzemom mandata. Eden od županovih prvih ukrepov je bil tudi pogovor z organi pregona, ki jim je Občina Izola že v prvi polovici leta 2019 predala vso dokumentacijo primera, vključno s celotnim spisom, kar je zapisano tudi v sporočilu za javnost z dne 13. maja 2019. V tem delu torej priporočilo NO ni bilo potrebno.

Poslovniki NO in Statut občine določata, da je NO, v primeru da ugotovi utemeljen sum, da je nadzorovana oseba ali odgovorna oseba storila prekršek ali kaznivo dejanje, dolžan svoje ugotovitve posredovati pristojnemu organu pregona. Prav tako je določeno, da če NO ugotovi hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju Občine, ki so opredeljene v poslovniku nadzornega odbora, mora o teh kršitvah v petnajstih dneh od dokončnosti poročila obvestiti pristojno ministrstvo in računsko sodišče. Župan torej nima formalnih pristojnosti seznanjati pristojne organe z vsebino poročila NO, tudi sicer so pristojni organi prejeli celotni sodni spis, tako, da imajo na razpolago vso dokumentacijo, kot tudi zakonske pristojnosti, da opravijo razgovore z vsemi vpletenimi in ustrezno ukrepajo, v kolikor ugotovijo nepravilnosti.

Služba notranje revizije je bila ukinjena z Odlokom o organizaciji in delovnem področju Občine Izola, ki ga je v drugem branju potrdil Občinski svet Občine Izola na 4. izredni seji, decembra 2019. Kljub formalni ukinitvi službe, v kateri že dalj časa ni bilo zaposlenih delavcev, pa je občina podvržena rednemu revidiranju bilanc, kar izvaja s pomočjo zunanjih pooblaščenih notranjih revizorjev. Naloge notranje revizije v Občini Izola bi lahko izvajala le oseba, ki je po opravljenem posebnem izobraževanju pridobila naziv državni notranji revizor oz. preizkušeni državni notranji revizor in je vpisana v register. V teku so pogovori med občinami Izola, Koper, Piran in Ankaran, da bi za določena področja dela, med njimi tudi za notranjo revizijo, ustanovili skupno občinsko upravo. To bi pomenilo, da bi zaradi sinergije ukrepa z nižjimi stroški dobili tudi učinkovitejšo strokovno službo notranje revizije. Vodstvo občine je Nadzornemu odboru v roku že poslalo pisno odzivno poročilo, ki je javnosti dostopno.

Civilna iniciativa za Izolo:

Nadzorni odbor občine Izola je od marca 2019 do decembra 2019 pregledoval listine v zvezi z uspešno tožbo R Mercuri proti Občini Izola. Menimo, da ugotovitve in predlagani ukrepi s strani NO zadevajo vse občane, saj je iztoženi znesek 1,9 mio skupaj z obrestmi - krepko posegel v žep Izolanov. Občina je v odzivnem poročilu zavzela stališča, ki so nerazumljiva in polna izgovorov.

»Strah«, ki veje iz županovih izjav, je nerazumljiv, niti ni jasno, zakaj ob rekordno visokem proračunu za leto 2020 in drugih zadevah kot je npr. predlog OPN ne želi zaposliti notranjega revizorja, še manj pa prekiniti sodelovanje z odvetniško pisarno Monike Mavsar. Ali bo(mo) podlegel/-li grožnji odvetnice, da bo sprožila sodne postopke, če se bodo širile po njenem neresnične obtožbe na njen račun (glej portal Primorska 24.si)? Kot občanka Izole bi lahko namesto groženj izstavila občini dobropis za zaračunane, storitve v zvezi s to pravdo. Nadzorni odbor meni, da je odvetniška pisarna Mavsar vso zadevo slabo zastavila ter se je ni lotila z dovolj skrbnosti in odgovornosti.

»Podedovana« tožba je padla kot »okostnjak iz omare« prejšnjega ali predprejšnjega župana. Tako pravi sedanjí župan. Pri tem bi se bilo vsekakor smotrno vprašati, kako je bila opravljena primopredaja poslova med župani. NO je obravnaval tudi obstoječe prostorske akte in iz poročila je razbrati kaos na tem področju. Krivcev za to je najbrž kar veliko. Od občinskih uradnikov do odločevalcev. Uradnikov občani ne zaposlujejo, druge volimo, zato bi slednji morali poskrbeti za kakovosten strokovni kader, še najmanj pa se braniti zaposlitve lastnega notranjega revizorja.

Glede na prispelih 266 pripomb tudi sprejemanje novega OPN, brez ustreznega dialoga in kompromisa z občani kaže zgolj na nesprejemljivo trmoglavljenje občinske uprave, župana in odločevalcev. Občina je že plačala vsaj 2 visoki odškodnini (Riba, R. Mercuri) zaradi napak udeležencev občinske uprave v postopkih. Takšne in podobne zgodbe so predpogoste, da bi jih kar pometali pod preprogo. Zato v celoti podpiramo ugotovitve NO in javno pozivamo župana in občinske svetnike, da takoj dosledno ukrepajo in upoštevajo brez izjeme vsa priporočila in predloge NO z dne 17.12.2019.

Civilna iniciativa - gibanje za Izolo

Če Nadzorni odbor ugotovi nepravilnosti pri razpolaganju s premoženjem občine, nena-menskosti ali nesmotnosti porabe proračunskih sredstev ali nepravilnosti pri finančnem poslovanju uporabnikov proračunskih sredstev, mora o tem obvestiti občinski svet, župana in kršitelja.

(iz spletne strani Občine Izola)

Redarjev je premalo, pooblastil pa preveč (nadaljevanje)

Tako pravi Črtomir Krnel, vodja občinskega inšpektorata in redarstva. Redarjev preprosto ni dovolj, da bi pokrili vsa področja, ki jim jih zadajajo zakoni in odloki.

Prejšnji teden smo objavili prvi del pogovora z vodjo Občinskega inšpektorata in redarstva, Črtomir-jem Krnelom. V današnji številki objavljamo še drugi in zadnji del.

- Očitajo vam visok prihodek iz področja glob.

- Več kot pol milijona evrov glob smo pridobili radarja, največ na Prešernovi cesti, kjer se promet še ni povsem umiril. Tam je največ kršitev, morda zato, ker je omejitev postavljena na 40 km/h. Na Belvederju je naprimer veliko manj kršitev, ker so se ljudje navadili na radar, a tudi zato, ker je omejitev 50 km/h. Na Prešernovi pa je hitrost previsoka, čeprav bi morala biti zaradi bližine šole toliko nižja. Dva metra od radarja je avtobusna postaja, in otroci, ki čakajo na avtobus, skačejo naokoli in ko je nekdo na tistem odseku vozil 160 km/h, skoraj ne moreš verjeti. Tam se takšni prekrški ne bi smeli dogajati. Gre za kratek odsek ceste in sprašujem se, če je res tako težko potrpeti in voziti 40 km/h?

- Pa se je število kršiteljev zmanjšalo z leti?

- Vendarle, ja. Število se je v zadnjih letih občutno zmanjšalo. Na Prešernovi cesti je 2% vseh vozil kršiteljev, kar ni veliko. So pa kazni visoke, tudi do 800 eur za tiste, ki vozijo nad 70 km/h in zato se hitro zgodi, da je prihodek od glob tako visok. Je pa prihodek glob mirujočega prometa enak kot pretekla leta. Poleg tega smo beležili tudi druge prekrške, naprimer odvračanje odpadkov iz vozila med vožnjo, vožnja z motorjem brez čelade, predvsem na obalni cesti, pa preobremenitev občinskih cest, to je, ko tovornjaki brez dovoljenja vozijo v mestu ali na podeželju in tako naprej. V preteklem letu smo izrekli 5800 kazni za radar, in 6000 kazni iz ostalih področij.

- Kako reagirate, ko opazite mlade motorista, ki ima čelado samo naslonjeno na glavo?

- To se ne upošteva. Seveda ga ustavimo, a težava je v tem, da ti mladeniči pogosto tega ne upoštevajo. No, zdaj je to malo drugače, ker imajo tudi skuterji registrske tablice. Vsekakor, ko ga ustavimo, ga najprej opozorimo, da si pravilno nadene čelado na glavo in če sledi navodilom občinskih redarjev, ga ne kaznujemo.

Težava je s tistimi, ki postanejo prepotentni, ki nočejo slediti navodilom redarjem, ki se prerekajo. Enkrat, ko ne upoštevajo navodil občinskega redarja pa ni več opozorila. Občinski redar ima veliko pooblastil. Če zahteva od udeleženca v prometu prometno dovoljenje ali osebni dokument, mu ga mora ta izročiti. Največ težav pa imamo ravno s tem, ko ljudje nočejo izročiti dokumentov. Takrat moramo nadaljevati s postopkom in poklicati policijo. Ko vidim plačilne naloge, ker nekdo ni izročil dokumenta občinskemu redarju, se mi zdi res brez veze. To so globe po 500 evrov. Ko občinski redar zahteva dokument še ne pomeni, da želi nekoga kaznovati, ampak želi vedeti, koga ima pred sabo. In če postopek teče brez težav se bo tudi normalno končal. Očitno ljudje še vedno ločijo med občinskimi redarji in policisti. Če te policist vpraša za dokument mu ga brez oklevanja izročiš, zakaj bi bilo drugače z občinskimi redarji? Ker veliko ljudi jih namreč ne izroča. Morda niso seznanjeni z njihovimi pooblastili, ampak ljudje se morajo zavedati, da občinski redarji ne bodo naredili nečesa, kar ni v skladu z njihovimi pooblastili, ker v današnjem času ni heca s tožbami o preokračitvi pooblastil.

- Morda imamo preveč v spominu čas, ko redarji niso imeli vseh teh pooblastil.

- Ja, ampak časi so se spremenili. Ko sem začel smo lahko nadzirali samo mirujoči promet in že to je bilo za marsikoga preveč. Zdaj pa imajo pooblastila tudi za uporabo fizične sile. Občinski redar te lahko vrže na hrbet in uklene, če se upiraš. Če zbežiš, te lahko imobilizira. Na srečo tega še ni bilo treba uporabiti, usposobljeni pa smo.

Vsi občinski redarji se usposabljaajo v Tacnu, v okviru Občine imajo organizirane tedenske tečaje borilnih veščin, tako da fantje vedo, kako to pravilno narediti.

- Kako je z nadzorom lastnikov psov?

- Akcije smo imeli tudi ob šestih zjutraj. Lani smo zaradi tega izdali tri plačilne naloge in tudi v tem primeru gre za plačilne naloge, ki smo jih izdali, ko lastnik ni želel sodelovati v postopku. Redar opozori, da je treba psa zavezati, da je treba pobrati za njim in če lastnik sodeluje, ne bo težav. Ko pa ljudje nastopijo prepotentno in se želijo prerekati, takrat redar ne more drugače. Morda bi lahko bili pri teh prekrških še bolj natančni, saj po mestu lahko vidimo, da je veliko pasjih iztrebkov. Morda bi morali zadevo zaostri in vsakega, ki nima psa na povodcu kaznovati s predvideno globo, ki je 200 eur. Opažamo pa, lastniki, ki imajo psa na povodcu, za psom tudi pobirajo iztrebke.

- Pogrešate kakšne dodatne pristojnosti?

- Če odkrito povem, prav nobenih. Toliko jih je, da tega ljudje sploh ne vedo. Naprimer ta, da smo po Zakonu o tobačnih izdelkih pristojni za kaznovanje odrasle osebe, ki kadi v vozilu, v katerem je mladoletna oseba. Lažje je najti, za kaj redarji niso pristojni, saj se govori o še novem svežnju pooblastil, ki jih bo redarjem dala država. A če že govorimo o tem, bi bilo prav, da bi nam omogočila tudi, da bi imeli več ljudi, ki bi to delo izvajali. Super bi bilo imeti medobčinsko redarsko službo, kjer bi lažje delegirali posamezna področja dela.

Zeleni koridor z asfaltno prevleko?

»To bo zelena oaza med mestoma, ne samo za prebivalce teh dveh mest, ampak za vse obiskovalce,« je ob zaprtju obalne ceste izjavil nekdanji izolski župan, predstavniki države pa so se pohvalili, da gre za vzpostavitev zelenega in modrega koridorja med Italijo in Hrvaško. Tina Trampuš iz Zavoda za varstvo narave ni prepričana, da so vsi vedeli in razumeli, kaj pomeni »zeleni koridor«.

Ob razpravah o obalni cesti med Izolo in Koprom nekateri radi govorijo o zelenem koridorju, ali pa se s tem konceptom tudi hvalijo, tudi v naši občini. Kot slišim, je prav zdaj za Občino Izola priložnost, da pokaže, če z zelenim misli resno, saj so menda na mizi načrti za nove ureditve.

A menda so predlagane ureditve bolj sive, pravijo. Da naj bi asfalt celo utrdil svoj primat v obalnem pasu. Predlogi vključujejo preplastitev kolesarske steze pod drevoredom z novim asfaltnim ter postavitev razsvetljave. Na kratko povedano ali če poenostavim, kot predloge vidim sama: Predlagana je nadgraditev urbanizacije. Kaj ima to skupnega z zelenim, ne vem. Bi rekla, da nima.

Veliko drugih možnosti

Kot sem že kdaj omenila in tudi napisala, je možnosti za zelene ukrepe na obalni cesti kar nekaj. Lahko bi na primer sanirali drevored pinij, ki je naravna vrednota. Ta bi poleg sanacije krošenj (ki nujno potrebujejo rez ter prostor, torej odstranitev grmovja na klifu) lahko vključevala še odstranitev asfalta pod krošnjami. S tem bi sicer delno zožili trenutne obširne asfaltne površine, bi pa malo razširili zeleni pas, drevesom in njihovim koreninam dali vsaj malo življenjskega prostora (zdaj se stiskajo na slabega pol metra). Morda bi lahko uredili netlakovano stezo za sprehajalce psov ali nordijsko hojo, morda travnate površine za poležavanje kopalcev poleti.

Še vedno bi ostalo veliko asfalta za vse druge uporabnike – mamice z vozički, kolesarje, tekače ... (se še spomnite, da smo se včasih vsi stiskali na tistih dobrih dveh metrih ob obali ... zdaj pa se nam zdi nujno, da imamo zase kar celo cesto?). Morda bi lahko odstranili obcestno ograjo, ki se nekaterim drevesom že močno zajeda v skorjo. Kakorkoli, žal do sedaj nisem zasledila, da bi bilo kaj od tega predlagano s strani tistih, ki imajo škarje in platno. No, pred preplastitvijo z novim asfaltno, bo morda treba še postrgati starega in porezati korenine, ki 'preveč' štrlijo v zrak? Kako zeleno se vam zdi vse to?

Kdo se boji teme?

Tudi pobuda za osvetlitev ni najbolj zelena, trajnostna in okolju prijazna ureditev. Ali RES rabimo 'ulične' svetilke na območju izven mesta? Ali bo to RES modro porabljen denar? Se bojimo teme? Ali je RES nujno, da še enega od redkih odsekov morske obale, ki je trenutno še v (naravni) temi, osvetlimo?

Je to res potrebno za tistih nekaj kolesarjev, ki se tam vozijo ponoči in imajo tako in tako luči? Za varnost naj bi šlo, pravijo eni. Kaj pa drugi, ki opozarjamo na svetlobno onesnaženost, ki vedno bolj pesti naš celoten bivalni prostor?

Kaj pa krajinski arhitekti?

Zelo si želim, da bi s svojim okoljem in naravo ravnali bolj spoštljivo. Predvsem pa, da bi spoštljivo in odgovorno ravnali odgovorni. To, da pobiramo in (celo) ločujemo odpadke, žal ni dovolj. Kajti močno v neskladju z naravo žal še vedno delujemo pri večini gradbenih posegov, pri vse preštevilnih ureditvah v betonu in asfaltu. In to tudi na površinah in v primerih, ko to ni potrebno in je predvsem tudi potratno. Težave imamo tudi s tem, da strokovne službe s prostorom ne upravljajo celovito in ne predlagajo celovitih rešitev. Za območje obalne ceste bi bilo smiselno naročiti načrt krajinske arhitekture, ki bi zajel tudi te 'male' ureditve, ki se imajo zgoditi preden bo luč sveta zagledal regionalni načrt?

Asfalt ne pomeni razvoj

Kaj pa racionalna poraba javnega denarja? Ali vemo, koliko dragocenih novcev bomo odšteli za še eno asfaltno ureditev in koliko bo stalo njeno vzdrževanje v naslednjih (desetih) letih? Katera oblast bo dovolj pogumna, da bo javno (in najprej sebi) priznala, da vlaganje v asfalt ni sinonim za razvoj? In da bo investicijam v smislu gradnje pločnikov in opremljanja s prometnimi znaki namenila vsoto, ki bo imela morda le pet mestno število?

Spoštovana oblast, dragi občinski načrtovalci, ki naj bi vladali in načrtovali v javnem interesu in v naše (skupno) dobro. Hvala vam za vaša prizadevanja in številne, tudi dobre, ureditve v našem mestu. Hkrati predlagam, da se obnašate bolj modro in da za načrtovanje ureditev povprašate strokovnjake, ki vedo, kaj pomenijo celovite in trajnostne rešitve pri urejanju odprtega prostora. Preveč je dragocen, še posebno naš obalni pas, da bi si lahko dovolili površnost in kratkovidnost. Prosim vas še, da ste pošteni in da našega (in tudi mojega) denarja ne porablja za asfaltne ureditve, ki škodijo naravnim prostorskim prvinam, s pretvezo, da to nujno potrebujemo in da gre za urejanje zelenega koridorja! Resnično tudi upam, da ne boste zdaj vzklkali tiste 'antične' teze, da »naravovarstveniki zaviramo razvoj«.

Zakonito mimo Zavoda

Naša priporočila lahko seveda ignorirate – v primeru predlaganih ureditev gre sicer za poseg v naravno vrednoto, a zaradi zakonske luknje formalno soglasje Zavoda za varstvo narave za preplastitev kolesarske poti z asfaltno ni potrebno.

Menda že ptički čivkajo, da nam zakoni niso in ne morejo biti v korist, če vse prepogosto iščemo luknje in če se sami ne odločimo za trajnostne rešitve. Zato predlagam, da ponovno premislite v kakšno prihodnost boste (v našem imenu in z našim denarjem) investirali. Želim si, da bi bila ta čimbolj modra in zelena (v svojem bistvu). Če ne veste kaj in kako bi to bilo, vprašajte naravovarstvenike in tiste, ki so usposobljeni za načrtovanje kvalitetnih odprtih zelenih površin. Lahko pa vprašate tudi nas, ki tu živimo in se na ulicah pogovarjamo, kaj vse bi bilo smiselno narediti. In marsikdo vam bo spet povedal, da raje sedi na leseni klopi kot na betonski, raje pod zeleno krošnjo kot pod ombrelonom ter da ima raje drevesa kot asfalt in betonske robnike.

Tina Trampuš, naravovarstvenica in krajinska arhitektka

Dvakrat se obrneš pa jih je sto

Tako se da razumeti pripoved Julijane Lupinc, naše sokrajanke, ki bo v ponedeljek dopolnila 100 let. Že itak jih kaže bistveno manj, ko govori se zdi, da se je komaj upokojila, ko postreže s piškoti, ki jih sama zamesi in speče, pa bi jo človek kar zaposlil v kakšni šolski kuhinji. Spominov ima veliko, načrtov pa tudi.

"Glej ga mojega Postojčana", se me razveseli živahna gospa s četrtega nadstropja bloka v Leninski ulici. Seveda se na videz in tudi malo bolj pozna, vendar nisem vedel, da je skorajšnja stotnica doma z naših koncev.

- Rodila sem se v Planini pri Postojni. Pri nas se je reklo "pri Zotlarjevih," pisali pa smo se Lovrenčič. Moj stari oče je živel še za časa Prešerna, poročil pa se je z 20 let mlajšo staro mamo. Jaz sem živela pri stari mami, saj očeta nisem imela, mama pa je odšla na delo v Trst. Želela me je poslati v meščansko šolo na Rakek, vendar nisem hotela tja, ker sem se bala matematike. Raje sem se odločila za šolanje na šiviljski šoli v Ljubljani.

Samostojna pri 14-tih

Mama me je namreč ob enem od obiskov dala v rejo, ker je videla, da me stara mama težko obvlada, gospa pri kateri sem bila v reji pa je bila po poklicu šivilja in tam sem spoznala ta poklic in ona mi je tudi vse uredila, da sem odšla na šolanje v Ljubljano. Takrat sem bila stara 14 let in sem v Ljubljani živela sama. V Šentjakobu je bila velika šola, kjer smo se šolale tudi šivilje in tam sem končala šolo, začela delati in pri 21-tih spoznala bodočega moža, Ernesta, Kraševca iz Šempolaja.

Skupaj s Kosminovimi, ki so bili njihovi sosedje, so nekaj ušpičili fašistom in je moral zbežati v Jugoslavijo, kjer se je šolal in postal pilot, oziroma letalec vojske stare Jugoslavije.

Poroka za žico

Poročila sva se med italijansko okupacijo Ljubljane. To so bili žalostni časi in živeli smo v nenehnem strahu, saj so Ernesta in vse ostale nekdanje vojake jugoslovanske vojske imeli pod nadzorom. Lepega večera so Italijani potrkali na vrata in ga, tako kot ostale nekdanje vojake, odpeljali v Gonars. V taborišču je bil nekaj mesecev, potem so ga odpeljali še naprej, nekam proti Padovi in tam je dočkal kapitulacijo Italije. Ko je prišel domov je hotel takoj v partizane, a mu nisem dovolila. Saj sva bila poročena šele 4 mesece, on pa bi kar šel.

Selitev v Kanal

Seveda so ga hitro vključili med aktiviste in tako smo tudi dočakali konec vojne. Ernest je bil po poklicu električist in je vedno imel kakšno delo, največkrat kot pomoč prijateljem in znancem, delal pa je tudi pri nekem zasebniku v Ljubljani, jaz pa sem po malem šivala. Potem smo odšli v Kanal. Meni tam ni bilo posebej lepo, ker je bilo tako zaprto med hribe, hčerki, ki sta se rodili že v Ljubljani pa sta bili zadovoljni, saj so se lahko igrali ob Soči in okolici. Ernest pa se je hitro vključil v življenje kraja in leta 1948 postal član prve odbojarske ekipe v Kanalu.

Selitev v Izolo

Ko sem povedala, da se selimo v Izolo smo vse tri, hčerki in jaz, skakale od veselja. Ernestu so namreč ponudili službo rajonca in ob tem stanovanje za družino, ki je bilo nad nekdanjo stavbo Elektra, tam kjer je zdaj gostinska šola. Bilo je leta 1955, imeli smo stranišče, kopalnice pa ne. Ernest je delal na Elektru do upokojitve, istočasno pa še veliko drugih stvari, ki so mu ostale blizu tudi po upokojitvi.

Bil je zavzet tabornik in dokler je bil on tam je bil tam zagotovljen red, saj je bil zelo pedanten in redoljuben človek. To vedo povedati tudi tisti, ki so hodili v kulturni dom, kjer je bil neke vrste gospodar in je skrbel za vse, kar je bilo pri tistih številnih kulturnih aktivnostih, treba postoriti. Seveda se ga spomnijo tudi veslači, kjer je prav tako skrbel za objekte in, kot zanimivost, v vogalu ob veslarni posadil bananovca, na katerem so celo zrasle take majhne banane. Bil je pri gradnji rokometne dvorane in tam preživel tri tedne najinega dopusta. Vse to in še mnogo drugega je počel, v glavnem za "hvala" in tudi zato so mu leta 1999 podelili naziv častnega občana.

Najraje peče piškote

Vsega tega ne bi počel, če ne bi me, njegova dekleta, skrbele za vse ostalo. Hčerki sta šli po svoje a smo ostali zelo povezani, jaz pa sem še vedno, tu in tam, kaj malega zašila. Nekatere Izolanke so me spraševale, kje dobim vse tiste lepe oblekice za hčerki in ko so izvedele, da jih krojim in šivam sama, so tudi one začele prihajati k meni z modnimi revijami in me prosile, naj jim zašijem takšne obleke.

Tudi skuham si včasih sama, ali pa mi prinesejo moji kaj dobrega. Le piškote še vedno pečem sama in jih hvalijo vsi (tudi avtor zapisa). Jem vse, alkohola se moram izogibati, ker ga takoj začutim, čeprav bi se mi prilegel kozarček črnega ob kosilu, jemljem tablete za srce in sem zdrava, čeprav ne tako kot pri dvajsetih. Živimo v četrtem nadstropju in navzdol po stopnicah bi lahko skakala, za navzgor pa se moram parkrat odpočiti. Rada grem v mesto, kjer srečam kakšnega znanca, vendar zadnje čase malo manj kot nekoč. Tudi znancev je vedno manj.

Tako je pač v teh letih.

Mef

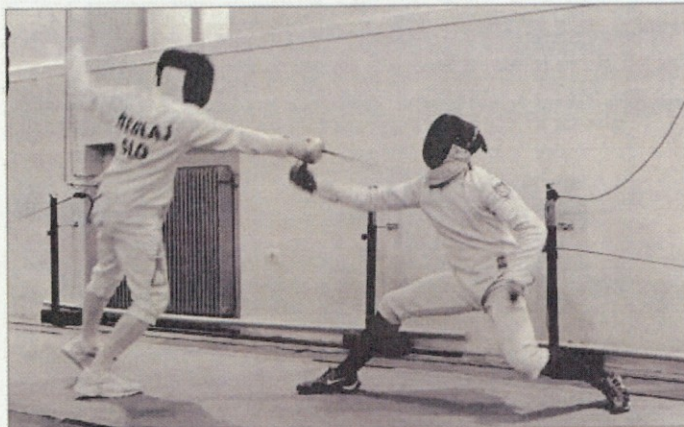
Izola je gostila sabljaški turnir

ROKOMET

Še sedem krogov do končnice

Pa gre spet zares. V soboto namreč naši fantje začnejo spomladanski del prvenstva. V 16. krogu bodo gostovali pri Riko Ribnici, zatem pa jih do konca rednega dela prvenstva čakajo še Dobova (G - gostovanje), Urbanscape Loka (D - doma), Krka (G), Maribor Branik (D), Gorenje Velenje (G) in 14. marca še Koper (D).

Naše fante skupaj s strokovnim štabom v poldrugem mesecu dni ne čaka lahko delo. V prvem delu je bilo zapravljenih veliko priložnosti za točke, kar je Izolo potisnilo na zadnje mesto na lestvici. Zbrala je le 3 točke, medtem ko jih imajo enajsti Maribor Branik 7, pred njim pa Urbanscape Loka ter Slovenj Gradec po 9. Žal čaka naša fante že na startu dva neugodna nasprotnika - drugouvrščena Ribnica ter Dobova, ki je na tačas petem mestu. Sicer pa so priprave na drugi del prvenstva, v sklopu katerih so Izolani odigrali prijateljski tekmi s Porečem in Linzem, izvedli po načrtih. Ekipa sicer zaradi poškodb (še) ni povsem optimalno pripravljena, vendar to pri fantih ne zmanjšuje tekmovalnega naboja. Pričakovati je tako boljše rokometne predstave naših rokometashev ob upajmo slabših dosežkih izol-skih konkurentov ter da bo bera točk zajetnejša kot v prvem delu, zatem pa končnica po meri Izole.

V petek Izola - Ajdovščina

V 12. krogu 1. A državne rokometne lige za ženske se bosta v petek, 31. 1. ob 20.15 v Kraški pomerili domača Izola ter trenutno drugo uvrščena ekipa Mlinotest Ajdovščina. V soboto 8. 2. pa bodo Izolanke, ki so trenutno sedme, ob 18.00 igrale v Kopru proti tamkajšnji ekipi Ž.U.R.D. Koper.

Najmlajše v Zagrebu

Najmlajše igralkice Ženskega rokometnega kluba Izola (deklice letnika 2009 in 2010) so se pred novim letom v Zagrebu udeležile Mednarodnega rokometnega turnirja »Rudi Carek«, pod vodstvom trenerke Lejle Mujanović in trenerja Toneta Bariča. Dan pred turnirjem so si deklice ogledale stari del mesta Zagreb, ki je v adventnem času lepo okrašen in poln dogajanja.

Drugi dan pa so se začele turnirske tekme, kjer so najmlajše igralkice letnika 2010 nabirale svoje prve mednarodne izkušnje, starejša ekipa letnika 2009 pa je pokazala,

da gre za odlično generacijo, saj so na turnirju premagale vse nasprotnice. V predtekmovalju so najprej premagale ekipe Drenak, Vučiči, Lokomotiva 2 in Sestete, v polfinalu in finalu pa zagrebški ekipi Trešnjevka in Lokomotiva 1. Posebna komisija je v najboljšo peterko izbrala Izolanki Lijo Koželj in Marto Bembič. Poleg njih so si priborile prvo mesto še naslednje igralkice: Sejhana Murati, Iris Likon Matič, Maja Mekić, Zara Nadarevič, Taira Vračko in Martina Jurič.

JADRANJE

Mrak-Macarol olimpijsko leto začeli s srebrom!

Tina Mrak in Veronika Macarol sta olimpijsko sezono začeli s srebrno medaljo. Odličje sta si prijadrali na drugi etapi svetovnega pokala v Miamiu, kjer sta v finalnem obračunu zaostali le za zmagovalkama.

Najboljša slovenska ženska ekipa je na prizorišče prispešla dva tedna pred tekmo in po temeljitih treningih uvodoma zasedla četrto mesto.

V nadaljevanju sta zaradi diskvalifikacije nazadovale na sedmo mesto, flotne tekme pa sklenili s točko zaostanka za tretjeuvrščena Poljakinja Agnieszko Skrzypulec in Jolanto Ogar. Ti sta bili trn v peti Slovenk tudi večino regate najboljših deseterice, dokler ju Primorki v zadnji stranici vendarle nista prehiteli.

„Regata za medalje je bila res zelo borbena. Vse posadke smo si bile točkovno zelo izenačene in veliko je bilo možnih razpletov. Medve sva startali odlično, vseskozi dobro jadrali in v cilj prišli drugi, kar naju je popeljalo na končno drugo mesto. S srebrno medaljo sva zelo zadovoljni, saj sva olimpijsko leto začeli sijajno. Seda morava le še tako nadaljevati do olimpijskih iger,“ je bila uspeha zadovoljna floskista Veronika Macarol.

Zmagali sta Francozinji Camille Lecointre in Aloise Retornaz (20 točk), Tina Mrak in Veronika Macarol sta se zasedli na drugem mestu z bero 33 pik, najnižjo stopničko zmagovalnega odra pa sta z minimalnim zaostankom zasedli Poljakinja Agnieszka Skrzypulec in Jolanta Ogar (34 točk).

Rokometasice v Zagrebu

Modna trgovina živih barv Gooda Gooda

(nekdanja trgovina z ribiškimi priborom) Veliki trg

Cene so
padle
do - 50%!

Odprti smo pet, sob, ned od 10 do 19h

JUDO

Državno prvenstvo za starejše dečke in deklice

25. januarja je v Velenju, na državnem prvenstvu za starejše dečke in deklice do 14 let, nastopilo 221 tekmovalcev iz 43 klubov iz Slovenije.

Za Judo klub Izola je edino uvrstitev med najboljših osem dosegel **Martin Kekič**, v kategoriji do 66kg, s sedmim mestom.

Istega dne je v Velenju potekalo tudi državno prvenstvo za kadete in kadetinke do 18 let. Nastopilo je 145 tekmovalcev iz 30 klubov iz Slovenije.

Izolani so osvojili dve peti mesti: **Sergej Marčeta** do 81kg ter **Ana Marčeta** nad 70kg.

Mednarodni pokal Alpe
Adria Lignano

V italijanskem Lignanu je potekalo mednarodno tekmovalstvo v judu za mladince in kadete.

Sodelovalo je več kot 1000 tekmovalcev iz Italije, Slovenije, Avstrije...

Izolani **Mark Rožac** je v kategoriji mladincev (do 20 let) do 100kg) osvojil tretje mesto.

SABLJANJE

Na ledenem otoku se je sabljalo

Za prvi zimski dan je Sabljaški klub Izola - Club di scherma Isola organiziral Izolski sabljaški turnir 2019. Turnir je podprla Sabljaška zveza Slovenije, ki prvič v zgodovini gosti tri turnirje v vseh treh orožjih na isti vikend. V disciplini meč se je v prostorih kluba zvrstilo trideset nastopov v kategoriji najmlajših sabljačev

do deset let, kadetov in kadetinj ter mladink in mladincev, vsi nagajenci na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Prvi so začeli najmlajši izolski in koprski mečisti, saj jim ob podpori navdušenih staršev ni bilo težko zbrati poguma. Med njimi je 5. mesto zasedel najmlajši tekmovalac **Fedja Bragato**, ki je na dan prvega turnirja v svojem življenju praznoval svoj osmi rojstni dan - za nagrado je dobil tudi medaljo. Tretje mesto sta si delili Izolanka **Lili Benčič Lukač** ter Koprčanka **Tjani Tršar**. V finalu sta pristala Izolana **Val Dođić** in **Alexander Hajdin**. Slednji je po težavnem štartu nadomestil rezultat do 9:9, toda zmaga je z 10:9 pripadla Valu. Kadeti so začeli meriti svoje moči v kvalifikacijah, kjer je za vsakega bila kakšna zmaga in kakšen poraz. Koprčan **Luka Krajlah** je v tej skupini zasedel prvo mesto ter dočkal drugi krog eliminacij, v katerem se je pomeril z **Viktorjem Štrumblijom** (SK Ljubljana), ki je po dvoboju s kolegom iz kluba **Bernardom Balerjem** ostal v igri. Viktor je po borbi s Krajlahom pristal na tretjem mestu, Krajlah pa je nadaljeval v finale. Z druge strani je Goričan **Filip Perko** (SS Nova Gorica) v drugih eliminacijah dočkal Ljubljanka **Larsa Ponikvarja**, ki se je po uspešni borbi s klubskim prijateljem **Brinom Božičem** spogledoval za vstop v finalno borbo. Izkušeni Filip Perko je poskrbel za svojo udeležbo v finalu z Lukom Krajlahom, Lars Ponikvar pa je zasedel tretje mesto. »Primorski« finale se je končal 15:12 v korist Filipa Perka, ki je zlato odličje nesel v Novo Gorico.

Med Kadetinjami in prav tako med mladinkami je Mariborčanka **Lucija Vanček** (SK Branik) odnesla obe zlati odličji na sever države. V obeh finalih se je borila proti Izolanki **Noel Kleva**. Za njima sta si obakrat delili tretje mesto Izolanki **Sarah Božič** in **Eva Radić Kocjan**.

Sledila je krona dogodka - sabljanje v moški mladinski kategoriji, kjer so se z nekaterimi kadeti, željnimi sabljanja v višji kategoriji, pomerili najboljši mladi Izolani, Koprčan in gostje iz Ljubljane.

V kvalifikacijah so dominirali Izolani z **Lanom Golobom** na prvem in **Matijo Pencm** na drugem mestu.

Za presenečenje dneva je poskrbel **Dominik Šteblaj** (SK Ljubljana), ki je kljub ponesrečenim kvalifikacijam uspešno prišel do finala, kjer ga je po dvoboju z **Matijo Pencm** (SK Izola) na svojem terenu izzval **Lan Golob** (SK Izola). Občinstvo je z zadržanim dihom opazovala napet finale, v katerem se je iz sekunde v sekundo spreminjala sreča. Na koncu je po težki borbi zmaga pripadla izolskem sabljaškemu upu, ki je poskrbel, da zlato ostane v Izoli. Ne glede na to, Ljubljancina Šteblaja so za pogum in športno vedenje vsi navzoči nagradili z dodatnim aplavzom. **Antonije Hajdin**

predsednik SK Izola, SD Koper

Od CV-ja do življenjepisa

piše: Barbara Motoh

Ko sem se pred približno letom in pol prvič po osemnajstih letih lotila iskati službo je bilo vse skupaj nekako tako kot da bi me nekdo katapultiral v neko vzporedno vesolje, v katerem ne lebdijo samo zofe in žimnice, ampak tudi vsa zdrava pamet, da o logiki niti ne bi govorila.

Najprej me je globoko zaskrbelo, ko so vsi okrog mene pričeli spraševati, če imam CV; neke v najgloblji točki mojih možganov sem pričela mrzlično brskati po raznih diagnozah in z olajšanjem ugotovila, da te pa res nimam, potem sem izvedela, da je v bistvu govora o življenjepisu. Življenjepis, lepa slovenska beseda, ki pa je povsem izven mode. Sedaj imamo CV-je, ki so seveda napisani na predpisanih obrazcih. Ok, to sem nekako prežvečila. Kdo v bistvu potrebuje slovenščino, razen ubogih učencev in dijakov, ki se na pamet učijo sklanjatve ter glagolske oblike!

Potem je sledil naslednji korak - sestaviti ta čudovite obrazec, v katerega naj bi vključila tudi svojo sliko (zakaj??? razumem, če bi iskala delo kot fotomodel, za kar sem očitno v zelo napačni inkarnaciji) in vpisala moje hobije - resno? Če želim prodajati salamo v vaši trgovini, zakaj je pomembno, ali se v prostem času ukvarjam z gojenjem eksotičnih rastlin ali štetjem pajkovih mrež? In kje je mehanizem, ki vam bo potrdil, da je karkoli od tega resnično? Poleg vsega pa - po moji logiki nekoga zaposliš zaradi njegovih izkušenj in znanja, ne zaradi celofana, v katerega zna zaviti vakum besed.

Ampak očitno ni tako, ker sem šestnajst mesecev kasneje še vedno na točki »kdo me hoče«, in se popolnoma brezupno poskušam ponujati vsem možnim delodajalcem, katerih večina na prejete vloge niti ne odgovarja. Vsake toliko celo pridem do kakšnega razgovora, ravno toliko da grem malo na izlet izven mesta, saj veste, delavnik dolgočasene gospodinje zna biti obupno dolgočasen, tako da sem globoko hvaležna potencialnim delodajalcem, ki me zvlečejo iz mojega mrtvila ter mi ponudijo vpogled v življenje, kakršno bi lahko bilo.

Vsake toliko se zmotim in se zastrtim v ogledalo, in si povem nesramno, grdo resnico - pri 45 letih sem popolnoma brez vsega. Brez službe, brez denarja, brez avta, brez stanovanja, ki bi bilo v resnici moj dom, vse kar imam je zavedanje, da se moram prebiti iz dneva v dan in da z malo sreče ne vidim nobene nove modre kuverte ter nobenega človeka, ki bi mi povedal, kako lepo je živeti od socialne podpore.

Ni.

Ni lepo, če ti je delo v veselje.

Ostalo mi je pa točno to - veselje. Dnevi, ko se nasmejim z mojimi otroki, delavnice, ki mi uspejo, tiste redke nedelje, ko sem lahko do večera v pidžami in gledam neumne filme, smeh brez smisla, ljudje, ki kljub vsemu verjamejo vame ter vse tiste drobne stvari, ki tkejo dan, zaradi katerih je življenje še vedno nekaj vredno...

Tokrat je tudi Marjetka malo stisnilo

»Ob pogledu na desetisočglavo množico ljudi iz vseh koncev nekdanje skupne domovine, na zastave stare in novih držav, ter na ponosne obraze prijateljskih pogledov, mi je glas zastal v grlu, kar se meni ne dogaja prav pogosto« je o nastopu na prireditvi ob Igmanem maršu pripovedovala Marjetka Popovski, ki letos praznuje 20 letnico nastopanja.

Vedel sem, da je odšla na tradicionalni pohod v spomin na zgodovinski marš 1. proletarske brigade, ki jo je vodil Koča Popović, mimo Sarajeva čez Igman proti osvobodni Foči. V noči s 27. na 28. januarja, se je pri temperaturi -35 stopinj Celzija, približno 700 borcev, med katerimi je bilo 50 ranjenih in bolnih, podalo na 19 ur dolgo pot. Približno 170 borcev so zaradi hudih ozeblin prepeljali v bolnišnico v Fočo, kjer so jim pomrle dele telesa amputirali brez narkoze.

V spomin na to epopejo, borčevske organizacije vsako leto pripravijo spominski marš in srečanje, na katerega so letos odšli tudi izolski člani borčevske organizacije in Marjetka Popovski, ki so jo tja povabili organizatorji. Ko sem iskal informacije o dogodku, saj je tja odšlo kar lepo število Slovencev, sem na spletni strani dnevnika Oslobođenje najprej zagledal dva video posnetka in ko sem ju zagnal, sem zaslišal znani glas in znano pesem. Marjetka je tam, sama pred vso tisto množico, s kitaro in čepico prepevala: Računajte na nas.

Tega ne pozabiš

Okoli 10.000 udeležencev se je udeležilo spominskega pohoda in slovesnosti na Velikem polju na planini Igman nad Sarajevom. Zbrane je nagovoril preds. ZB BiH, Sead Džulić, ki je kritično spregovoril o današnjem času in pozval na boj proti porastu fašizma (z besedo, brez puške). Pozdravili so tudi predstavniki iz Slovenije (podpredsednik ZZB NOB SLO, Bojan Pahor), pa predstavniki s Hrvaške, Bosne, Srbije, Črne gore, Makedonije, Italije, Avstrije, Rusije...

Na Igman so pripeljali in k pozdravu nagovorili tudi 89 - letnega Albina Pibernika iz Ljubljane, ki se je z družino 1942 leta, kot enajstletnik, udeležil takratnega legendarnega marša čez Igman v osvobodno Fočo. Med potjo mu je zaradi ozeblin na rokah umrla mati, oče pa je kasneje padel v borbi. O tej žalostni zgodbi je bil posnet celo celovečerni film.

Tudi Izolani

Spominske slovesnosti in pohoda se je udeležilo tudi 6 članov ZB Izola, Marjetka Popovski pa je, na povabilo ZB Bosne in Hercegovine, zapela borbene in partizanske pesmi v njihovem slavnostnem programu. S pesmimi vseh narodov je uspela »pritegniti in združiti« 10.000 glavo množico v skupno prepevanje.

- »Srce mi je tolklo.....od ganjenosti, ma glas in duša sta prepevali na ves glas ob občutku in prisotnosti take množice ljudi, ki so peli zraven, ploskali in pozdravljali.....nepozabno, nepozabno....Bilo je brez meja, brez različnosti....

V zahvalo je Marjetka od organizatorja prejela tudi spominsko darilo in posebno priznanje, ročno bakreno izdelano plaketo mesta Sarajeva.

Marinaio bend in Val morja

- To je bil eden od pomembnih dogodkov ob 20 letnici mojega aktivnega nastopanja. Sicer sem prepevala od vedno, ampak zares se je začelo leta 2000 z Marinaio bendom in skupino Val morja, ki smo jih sestavili v izolskem Domu upokojencev. S tema skupinama smo delali in nastopali več kot 15 let, prvi njihov nastop pa je bil ravno pred 20-timi leti v hotelu Delfin. Z njimi sem nastopala kakšnih 5 let, preden sem šla na svoje. Njih zdaj žal ni več, ker narava pač dela svoje. Ostali sta še dve pevki iz skupine Val morja, ki ju včasih obiščem v domu in se malo nasmejemo na račun tistih časov.

Na tisto druženje nas spominjajo audio kaseta, zgoščenka in video kaseta na katerih so zabeleženi naši skupni nastopi. Dejstvo je, da smo bili prva takšna skupine v Sloveniji in šele kasneje so poskušali tudi po drugih domovih. Rezultat takšnega dela je bilo tudi srečanje domov upokojencev v Izoli, ki je bilo najbolj množično do takrat in kjer se je pelo, plesalo, recitalo in še kaj. Nikoli več ni bilo tako.

20 let s kitaro in Delfinom

Po petih letih dela s tema skupinama sem vzela v roke kitaro in začela s prepevanjem ljudskih pesmi, ki jih zdaj, na isti lokaciji, v hotelu Delfin, prepevam že polnih 20 let. Danes je tako, kot pred leti, le da je teh nastopov še več, saj imamo vsako sredo zajtrk s pesmijo. Ljudje pridejo na dopust in eno dopoldne preživijo ob prepevanju z mano. Zgodilo se je že, da so pri rezervaciji vprašali ali bom imela tudi prepevanje z njimi in tako smo mesečne koncerte zamenjali za tedenske, tako da nihče ne pride v Delfin, ne da bi zapel z nami.

Cvet v laseh

Že vrsto let prepevajo z mano dekleta iz skupine Cvet v laseh, ki je nastala takrat, ko sem prenehala sodelovati s skupino Dekleta s Škofij. Jaz nisem strokovnjak zborovskega petja in jim nisem mogla več pomagati, potem pa so nekatere od teh deklet in žena prišle za mano in zdaj sodelujemo že sedem let. Poleg njih pa sodelujem še z različnimi zbori, največkrat z MoPZ Lopar, ker jih pač vodi Vlado Korošec pa se doma zmeniva za skupni nastop.

Marjetka in bend

To pa se je zgodilo dokaj nepričakovano in nenačrtovano. Najprej je prišel kitarist in bobnar Savo Kralj iz skupine Ne me jugat, nato Miran Pečenik, harmonikaš Tržaškega pevskega zbora, pa Marko Petelin, harmonikaš s Krasa in Massimo Ferara na basu. Z nami je tudi recitator Igor Rojc iz Sežane. Z njimi izvajamo program borbenih pesmi in lani smo imeli že kar nekaj nastopov, za letos pa jih imamo rezerviranih vsaj osem.

Tudi po tri nastope na dan

Seveda še vedno največkrat nastopam sama, ker je to pač najenostavnejše. Včasih je tako, da me povabijo na dve prireditvi istega dne in potem potujem z enega konca Slovenije na drugega. Nekoč smo iste dne nastopile z dekleti na neki proslavi nad Hrastnikom, od tam smo pridrvele v Ankarano na srečanje brigadirjev in od tam naprej na Vremški britof, kjer smo imele celovečerni koncert. Imela sem tudi po 20 koncertov na mesec in bila nenehno na cesti.

S pesmijo po svetu

Res sem veliko nastopala, po celi Sloveniji in tudi zunaj naših meja. En mesec sem nastopala po slovenskih klubih v Avstraliji, nastope pa sem imela tudi v Ženevi, v Parizu, v Avstriji, na Koroškem in Štajerskem, po tržaškem Krasu, v Boljuncu, kjer sem tri leta sodelovala s tamburaši, nekajkrat sem bila na Hrvaškem, do Osjeka, v Srbiji do Beograda in Novega Sada, v Tuzli v Bosni, pa v Makedoniji.

Program

Pojem dejansko vse, od ljudskih pesmi do borbenih, partizanskih, od slovenskih do nekaterih iz naše bivše države. Imamo tudi repertoar slovenskih božičnih pesmi, ki so v bistvu ljudske in jih tako tudi izvajamo.

V repertoarju imam toliko pesmi, da bi jih verjetno lahko prepevala 7 ur, brez ponavljanja. Pesmi znam na pamet, nimam jih napisanih, tudi repertoarja ne pripravljam vnaprej ampak se odločam sproti, pač glede na to, kakšno je občinstvo pred mano.

Snemanja

Naše albume smo snemali na zelo različnih krajih. Z Marinaio bandom in Valom morja smo bili celo v profesionalnem studiu v Ankaranu, snemali pa smo tudi na koncertih v hotelu Delfin, kjer so se mi pridružili tudi pevci raznih pevskih zborov in gostje hotela. Seveda smo pazili da ne bi kdo med njimi preveč fušal.

Še en ponos izolske šole

V nedeljo, 26. 1. 2020, je mlada violinistka Maša Stopar, nekdanja učenka Glasbene šole Izola in zdaj dijakinja Umetniške gimnazije Koper, izvedla samostojni recital v Teatru Salieri v Legnagu pri Veroni, kot zmagovalka in dobitnica posebne nagrade »Magnani« lanskega tekmovanja Concorso Salieri. Z glasbo Brucha, Mozarta in Wieniawskega je Maša, poleg številčnega občinstva, navdušila tudi profesorje Accademie Salieri in župana mesta. Z njenim recitalom so odprli novo koncertno sezono v Legnagu. Za uspešen

nastop gredo čestitke tudi mentorici Sonji Horvat, in korepetitorki Neni Rion.

Orlač Mirko, pomočnik ravnatelja

Največkrat so koncerte organizirala slovenska društva v teh krajih in takrat je tudi najbolj veselo, saj se nastop hitro spremeni v skupno prepevanje, ki traja tudi do tri ure.

Samostojno sem tako posnela tri albume ljudskih in en album partizanskih, borbenih pesmi. Prav zdaj, ob 20-letnici pa se pripravljamo na snemanje jubilejnega albuma, ki ga bomo snemali 13. februarja v hotelu Delfin. Nanj bomo uvrstili vse tiste pesmi, ki smo jih največkrat zapeli na teh prireditvah.

Manziolijev trg

28. maja pripravljamo v Delfinu posebni dogodek ob 20 letnici nastopanja pri njih, 9. maja pa bom, to sem ravnokar izvedela, imela celovečerni koncert na Manziolijevem trgu.

To mi je zagotovo lepo priznanje za moje 20 letno nastopanje in verjamem, da bomo do takrat pripravili res velik koncert, ki bo ostal v spominu.

D.M.

ZGODOVINO DELAJO ZGODBE

RUBRIKA ZANIMIVIH ZGODB IZ ŽIVLJENJA NAŠEGA MESTA

LADJEDELNICA NA SONČNEM NABREŽJU

Lesene barke je vedno treba redno vzdrževati, še posebej podvodni del. Za ta opravila pa je bilo potrebno čoln potegniti na kopno, na posebno delovno površino, ki so jo v teh krajih imenovali škver. Te površine za popravilo lesenih čolnov niso nikoli bile zgled reda in čistoče. Pri tem delu so obilo uporabljali ogenj za odstranjevanje lesnih parazitov in starih slojev barve tako, da je smrdelo daleč naokrog. Oblast je v zgodnjih dvajsetih letih skušala to dejavnost v naselju zavirati tako, da izvajalcem ni več podaljševala dovoljenj za uporabo javnih površin. Tako je nekaj let kasneje prenehal delovati škver Marcella Dagrija, ki je deloval na površini obali ob sedanji občini in parkirišču. Drugi škver, v lasti družine Deste, ki je stal od ribarnice proti svetilniku, pa je deloval še do sredine 50-ih.

Na sliki je obala s škverom Dagri ob sedanjem parkirišču Lonka. V ospredju sta na čolnu izolska veslača Malvino Stolfa in Giovanni Deste. Foto: zbirka Claudio Rebetz.

Srečko Gombač

30.1. četrtek

18.00 Manziolijeva palača

Nastop skupine violin začetku novega leta**31.1. petek**

19.00 Manziolijeva palača

Predstavitel zadnjih knjižnih izdaj **Suzane Todorovič****Istrskobeneški jezikovni atlas severozahodne Istre 1 in druge publikacije**

Glasbena spremljava **Marino Kranjac** / Predstavitel vodi **Martina Vocci**
 Suzana Todorovič je izredna profesorica in višja znanstvena sodelavka na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem. Ukvarja se s slovenskim istrskim narečjem, istrskobeneškim narečjem, lingvistično geografijo in romansko etimologijo. Rezultati njenih raziskav so objavljeni v več znanstvenih prispevkih in številnih znanstvenih monografijah.

20.00 Hangar

King Foo**1.2. sobota**

20.00 Kulturni dom Izola

Krčmarica Mirandolina

gledališka predstava / Produkcija: SSG Trst / Režija: Katja Pegan
 Komedija Carla Goldonija iz leta 1752 govori o krčmarici in o treh gostih, ki ji vsak na svoj način dvorijo: prvi je premožni grof in skopuh, drugi je markiz brez denarja, tretji pa vitez, ki se ponaša s tem, da je sovražnik žensk in da se ga ženske manipulacije ne dotaknejo. Za Krčmarico postane demantiranje njegovih prepričanj izziv, ki se zaključuje z uspehom.
 Besedilo je v zgodovini italijanskega teatra in v opusu Carla Goldonija osrednjega pomena kot odraz prehodne faze. Emancipacija ženske je v tem primeru zrcalo vzpona novega vodilnega družbenega sloja, ki pridobiva oblast s trgovino in s trdim delom, za razliko od plemičev kot sta Grof in Markiz, ki sta vsak na svoj način dekadenci znamenji preteklega časa. Drugi prehod pa je v stilu in v pripovedi, saj se izumetničeni svet mask dokončno prelevi v »gledališče sveta«, v realne osebe in situacije: na eni strani ekscentrični igralci Dejanira in Hortenzija, na drugi stvarna Krčmarica in njen izvoljenec, služabnik Fabrizio, oba z nogami na trdnih tleh.

4.2. torek

17.00 Mestna knjižnica Izola

Otroci z močno voljo

predstavitel knjige
 Za otroke z močno voljo je bistveno, da lahko rečejo ne, še preden lahko rečejo ja. Že od rojstva so samostojnejši in odločnejši od večine drugih otrok, ki se z veseljem "sto-pijo" s svojimi starši in se rade volje odpovejo svojim mejam za to, da uživajo toplino in skrb. Otroci z močno voljo pa so v veliki meri nedovzetni za vse, s čimer starši na-vadno obsipavajo dojenčke. Pogosto so "alergični" na telesne stike in se umikajo vsa-kemu odraslemu vedenju, ki ni povsem avtentično. Knjiga *Otroci z močno voljo* nam lahko pomaga, da bolje razumemo svojega otroka in nam razkrije njegov pogled na svet. Z njeno pomočjo boste spoznali, kako lahko z drugačnim vedenjem in miselno držo sprožite v družini spremembe, ki vam bodo prinesle olajšanje in dobrodejne odnose tako med sabo kot do sebe. V knjigi so opisane tudi vaje za prevetritev v vrednote ter spremembe neučinkovitih vedenjskih vzorcev. Pomaga nam odkriti, kako lahko vzpostavimo dober odnos z otrokom, pri katerem običajni vzgojni pristopi ne delujejo. Knjigo bo predstavila Ira Aurin.

5.2. sredo

19.00 Kulturni dom Izola:

Podelitev priznanj za dosežene športne uspehe v letu 2019**6.2. četrtek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

pogovor s pesnikom, pisateljem in scenaristom

Dušanom Šarotarjem

Dušan Šarotar (1968) je eden tistih ustvarjalcev, čigar ime nazorno priča o njegovi veliki pisateljsko-raziskovalni strasti. Neustavljivo ga namreč privlači človeška duša, njene skrite in skrivnostne pokrajine, ki jih tako tenkočutno preliva na papir, da njegova literatura zlahka za- in očara. Čeprav je formalno gledano napisal več knjig proze kot poezije, je njegov pogled na svet čez in čez pesniški, njegova proza pa pravzaprav poezija, ki jo prevečajo molovsko melanholični toni in globoka nostalgija. Ta besednim virtuoz prekmurskega rodu je slovensko knjižno krajino med drugim zaznamoval z romanom o murskosoboški izkušnji druge svetovne vojne *Biljard v Dobrayu*, za katerega je bil leta 2007 nominiran za nagrado kresnik, pravkar pa je bil preveden tudi v angleščino, in nazadnje z mozaično pripovedjo o novodobnih »potovcih« *Panorama*, ki je bila že prevedena v angleški in španski jezik, leta 2017 pa je prejela mehiško nagrado César López Quadras. Z Dušanom Šarotarjem se bomo na dah potopili v skrivnostne globine njegovega pisanja in skupaj počastili osrednji slovenski kulturni praznik. Z gostom se bo pogovarjala Diana Pungeršič, literarna kritičarka in prevajalka.

Sončna dvorana

razstava

Jesen v Sočergi

Razstavljajo: Zlata-Pupa Frajzman, Monika Podpečan, Robert Podpečan, Marinka As, Ivo As, Dorica Benčič, Mario Benčič, Bruno Bonin, Ana Jeretič, Jana Peric, Milojka Lahajnar-Spacapan, Milivojka Cerar, Danica Vodovnik in Maja Alessio.

Razstava bo na ogled do 22. 2. 2020.

Urniki: tor.-čet.: 10.00 - 12.00 / pet.-sob.: 16.00 - 18.00

Galerija Insula

slikarska razstava

EDVARD BELSKY**Madonna, angeli**

Razstava bo na ogled do 10. februarja 2020.

Galerija Alga

slikarska razstava

Najini stili

razstavljata ljubiteljska slikarja

Marinka in Ivo As

Razstava bo na ogled do 5. februarja 2020.

Galerija Plac Ljubljanska 32

razstava

Alenka Seničar**Meandri in labirinti-tapiserija****Mestna knjižnica Izola**

fotografska razstava Univerze za tretje življenjsko obdobje

Barbara Cassermann
Minljivost časa**Irena Čarman**
Počitnice**Stane Čebren**
Kamen**MESTNA KNJIŽNICA IZOLA****_torkova PRAVLJICNA URA vsak torek ob 17h**

Namen pravljicnih uric je, da otrokom omogočimo prve prijetne izkušnje s potovanjem v svet pravljič, se z njimi pogovarjamo o zgodbicah in jim damo priložnost, da pravljico podoživijo. V čudoviti svet pravljič so vabljeni otroci od 4. leta starosti. Ure pravljič potekajo v Pravljični sobi Mestne knjižnice Izola.

_razstave Razstava STARI KROŽNIKI IZ KERAMIKE IN PORCELANA ki sta jo pripravila JANEZ IN MARIJA JANEŽIČ; slikarska razstava z naslovom STEKLENA TIHOŽITJA. ki jo je pripravila ljubiteljska slikarka JANA KOSTEVC.; pregledna razstava slik 25 LET ŠTUDIJSKIH KROŽKOV V MKI katero so pripravili zaposleni v MKI ter razstava fotografij, ki so jo pripravili člani Fotografske skupine društva Morje pri Univerzi za 3. življenjsko obdobje Izola: BARBARA ČASSERMANN (Minljivost časa), IRENA ČARMAN (Prosti čas) in STANE ČEBRON (Kamen).

Izolanka Agata Tomšič, ki zadnja leta deluje kot polovica gledališke skupine ErosAntEros, je letošnja nagrajenka nagrade Istria Nobilissima za gledališka igro »Vogliamo tutto!« (Hočemo vse!).

Delavnici za otroke o drevesih, za drevesa

Decembra 2019 in januarja 2020 smo v organizaciji JSKD-ja o.e. Izola, Društva Mari o net.te in VNL Izola ter MKI-Študijski krožek Drevesa pripovedujejo, v sklopu skupnih delovanj za zaščito in lepo sobivanje z drevesi, ki rastejo v urbanih okoljih organizirali dve delavnici, kjer smo želeli nadaljevati predhodnje osveščanje in željo po ohranitvi starih in velikih dreves, ki rastejo v našem mestu. Otrokom iz izolskih vrtcev in prav tako ostalim prebivalcem Izole, smo preko igr in v prijetnem druženju želeli prenesti znanje o teh najstarejših prebivalcih našega planeta, ki jih niti dobro ne poznamo. Brez dreves ne bi bilo naše življenje, naš razvoj sploh možen ali pa bi bil naš planet zelo drugačen.

Mali grafiki v novem desetletju

Naše Društvo mali grafiki je tik pred novim letom prejelo tudi uradno registracijo, tako da sedaj zares obstajamo ;) . Najprej vsem voščimo eno lepo, prijazno in čudovito leto ter desetletje, naši plani so pa zaenkrat v februarju takšni:

- vsak petek od 17. do 19. ure ustvarjalne delavnice vseh vrst (osnovnošolci)
- vsako soboto od 10. do 12. ure šiviljske delavnice (osnovnošolci)
- vsako sredo od 10. do 11.30 ustvarjalnice za najmlajše - delavnice za otroke od 2.-6.let

Vse našete dejavnosti so za otroke brezplačne ob plačilu letne članarine (10 EUR), enako velja za brezplačne inštrukcije.

Delavnice Mali grafiki so se že začele, nadaljujemo v Ljubljani, Izoli, Koprju, Škofijah in Portorožu po vrtcih in osnovnih šolah vse do konca maja, ko se bo zgodila razstava v Plac Izolanov na Ljubljanski ulici v Izoli.

V pripravi pa so tudi delavnice reciklaže materialov v sodelovanju s Centrom uporabljenih predmetov Izola, pa seveda marsikaj zanimivega v času zimskih počitnic, in še kakšno presenečenje se skriva za vogalom... ;)

Obiščite nas v naši ustvarjalni šivalnici na Gregorčičevi 21 v Izoli, in zagotovo vam ne bo dolgčas - pa še enkrat lep začetek leta vsem...

Odvzeti radijsko frekvenco je dejanje getoizacije

Uredništvo Radia Capodistria se je v torek odzvalo na neuradne informacije, da naj bi programu v italijanskem jeziku odvzeli njegovo najmočnejšo frekvenco 103,1 Mhz, preko katere je slišen na območju Furlanije-Juljske krajine ter hrvaške Istre.

Novinarji in uredniki izražajo zaskrbljenost in strah glede namere, po kateri naj bi bilo vodstvo RTV Slovenija za rešitev spora z Italijo o radijskih frekvencah ob meji, pripravljeno žrtvovati glas italijanske manjšine. V imenu uredništva je podal izjavo novinar Dionizij Botter.

»Redakcija Radia Capodistria izraža zaskrbljenost ter strah v zvezi z govoricami o morebitnem odvzemu oziroma ukinitvi programa iz frekvence 103.1 MHz. Pobude s strani vodstva RTV Slovenija v okviru italijansko slovenskega spora glede usklajevanja pravil o radijskih frekvencah ob meji nas postavljajo pred dejstvo, da bo Radio Capodistria dejansko delno izginil iz Furlanije-Juljske Krajine ter hrvaške Istre. Ni naša namera vplivati na obstoječi spor o frekvencah. Situacija pa vsekakor povzroča nevšečnosti na eni ter na drugi strani meje. Upamo, da bo predmet spora razrešen v zakonodajnem okviru, hkrati pa smo zelo zbegani ter užaloščeni ob lahkotnosti, s katero naj bi se vodstvo odločilo žrtvovati glas italijanske manjšine ter hkrati kršiti osnovne pravice manjšine v prid spora, v katerega nismo vpleteni.«

Odvzeti radiu temeljno frekvenco pomeni dejansko in praktično ukiniti njegovo vlogo v čezmejnem prostoru in ga oddaljiti od matične države. Nenazadnje raziskave kažejo, da je Radio Capodistria zelo priljubljen v Italiji, predvsem v Furlaniji-Juljski Krajini.

Leto 2020 so zaznamovali bistveno dobri medosedski odnosi in bistveno izboljšana raven dialoga, predvsem glede spoštovanja manjšinskih pravic. Odvzeti najbolj pomembno radijsko frekvenco prav v tem trenutku, radio je lani praznoval svojo 70 letnico obstoja, je dejanje, ki ga lahko enačimo z getoizacijo ali, še huje, s cenzuro.

Za razlago smo prosili generalnega direktorja RTV Slovenija Igorja Kadunca, ki je v odgovoru poudaril, da je »vznemirjenje nastalo (povsem) po nepotrebnem.« Pri iskanju ustreznih frekvenc za oddajanje Radia SI so »bojazni, da za izvajanje zakonske funkcije manjšinske radijske postaje ne bi imeli na voljo ustreznih oddajnikov, povsem odveč«. Če bi bile »govorice« na trdnih osnovah, bi o tem »ustrezno obvestili tako zunanjo kot notranjo javnost«. Obenem je Kadunc pojasnil, da bodo šele po neuspešnem iskanju znotraj lastne mreže »z ustreznimi državnimi organi iskali druge rešitve«.

Radio Koper

Refuscus Mundi - Svet refoška

Manziolijeva palača, Izola

8. februar 2020 od 14. do 20.30 ure

V soboto, 8. februarja, bo v Manziolijevi palači v Izoli potekal mednarodni festival vin Refuscus Mundi - Svet refoška. Na njem se bo s svojimi vini, pridelanimi iz grozdja sorte refošk, predstavilo več kot 40 vinarjev iz Slovenije, Italije in Hrvaške.

Refošk je stara sorta vinske trte, ki je najpomembnejša in najbolj razširjena sorta v slovenski Istri in na Krasu. Čeprav gre za isto sorto, iz nje v Istri pridelujejo refošk, na rdeči kraški zemlji pa teran. Sorodne sorte z enakim oziroma podobnim imenom uspevajo tudi v Furlaniji, kjer je najbolj razširjen rdečepecljati refošk, ob njem pa poznajo še refosco di Rauscedo, refosco di Faedis, refoscione ... Refosk je pomembna rdeča sorta tudi v hrvaški Istri. Festival Refuscus Mundi je živahno stičišče vinarjev in njihove publike, da pokažejo vse potenciale refoška in slogovno širino, ki jo ponuja sorta. Značilnost vin iz sorte refošk je globoka rubinasta barva ter izraziti sadežnost in svežina. Refosk je dolgo veljal za enoletno vino, v zadnjih dveh desetletjih pa so vinarji utrdili njegov značaj velikega vina. Iz sorte refošk pridelujejo slogovno različna vina: peneca se vina, rose, mlada vina, bogata zorjena vina in vina iz sušenega grozdja z ostankom sladkorja. Refosk je najbolj razširjena rdeča sorta v Sloveniji in najbolje prodajano sortno vino v njeni zgodovini. Zaradi visoke vsebnosti antioksidantov refošku pripisujejo blagodejne lastnosti.

Festival Refuscus Mundi - Svet refoška v Manziolijevi palači v Izoli bo potekal med 14.00 in 20.30 uro. Spremljale ga bodo vodene degustacije.

V spomin na stari kostanj

V prejšnjem letu smo se poslovili od mogočnega in lepega kostanja, ki je dajal senco Sončni dvorani in ostalim zgradbam v okolici notranjega dvorišča Giordano Bruno 8.

Kljub želji številnih od nas in trudu, da bi z nami sobivala mogočna in stara drevesa, mu ni bilo prizaneseno. Preveč obrezan je kljuboval dve leti in nas onemogel zapustil zadnjo jesen.

Žalujoci meščani Izole, otroci, ki so se pod njim igrali vedo da moramo imeti srce tudi zanjo. Saj razumem, da z enim ali desetimi / stotimi drevesi ne bomo rešili našega planeta ali, bolje rečeno, našega kvalitetnega sobivanja z ostalimi prebivalci Zemlje v, nam prijetnem, okolju. Lahko pa rešimo ali si prihranimo marsikatero neprijetnost in težavo v prihodnosti s spremenjenim načinom razmišljanja.

Kljub številnim prebivalcem mesta, ki želijo obdržati in kvalitetno vzdrževati velika in stara drevesa v našem mestu, se komunala na to poživža. Ne glede na to, da je to naša naravna dediščina in se redno pod strokovnim vodstvom organizirajo dogodki, kjer se prikazuje smisel in korist ohranjanja velikih dreves v urbanem okolju, se odgovorni za vzdrževanje ne menijo na želje in trud meščanov, da se stara in velika drevesa ohranijo.

Za to ni posluha, na obrezovanje se pošilja nestrokovno kader in obrezovanje se izvaja zelo nepravilno, tako da se drevesa sušijo, zbolijo ali da postajajo nevarna zaradi izgube korenin in se morajo v par letih odstraniti.

Fotografiji prikazujeta kako se z nepravilnim obrezovanjem odstrani staro, veliko drevo.

To je zadnja leta način vzdrževalcev, da pridejo do razloga in izgo-

Prvo leto po "obrezovanju"

Drugo leto po "obrezovanju"

vora, da je drevo treba posekati. Lahko bi to imenovali zakonsko dovoljen vandalizem.

A stara, velika drevesa le prinašajo kisik mestu, senco poleti, bivalni prostor živalim... so del našega okolja in tam kjer so ljudje malo bolj odprtega duha, znajo to veliko bolj ceniti kot mi.

Aljoša Kržišnik

v spomin

Vladimir Ličen

(18.11.1948 - 23.1.2020)

Poslovil se je še eden tistih Izolanov, za katere smo šele ob slovesu spoznali, kako neopazno in vendar nujno prisotni in pomembni so bili med nami in kako so soustvarjali to mesto, to Istro in to našo deželo.

Vladimir Ličen ni bil glasen človek. Ni se postavljajal s tem, kar je počel ampak je najraje govoril o tistem, česar se ne ve ali še ni storil. Pa je vedel in znal marsikaj. Bil je izvrsten zborovski pevec, ki je v mladosti pel pri priznanem APZ Tone Tomšič, kasneje pa pri Obali, v Mešanem pevskem zboru Jacobus Gallus pri Glasbeni Matici v Trstu, pri Moškem pevskem zboru Izola in končno pri MPZ Haliaetum. Od otroštva je igral violino v Glasbeni šoli Koper, in bil med ustanovitelji Obalnega komornega orkestra. Zadnjih nekaj let se je, poleg petja v Haliaetumu, zelo aktivno ukvarjal s fotografijo in bil tudi član fotografskega krožka v Kopru, kjer se je od svojega mentorja Darija Šomna zelo veliko naučil o fotografiji.

Tudi športnik je bil. V mladosti je treniral vaterpolo, kolesaril in planinaril ter tako prehodil vse hribe in doline Slovenije, dokler ni našel svoje Marte (spoznala sta se pri pevskem zboru Obala), s katero sta si ustvarila družino v prelepi Izoli, kjer so se jima rodili dve hčerki, Kristina in Marja. Pred 11 leti pa je postal dedek mali Nini in tudi njo navdušil za igranje violine v glasbeni šoli.

Zaposlen je bil na Carini kjer se je tudi upokojil. Ko ni bil na vajah zbora ali orkestra ali kje na fotografskem potepanju pa je doma zelo rad sestavljal računalnike in vedno priskočil na pomoč, če jo je kdo potreboval.

Odšel je še eden tistih ljudi, Izolanov, brez katerih bi bilo in bo naše mesto za manjkajoči košček drugačno.

Na zadnjo pot ga bomo pospremili

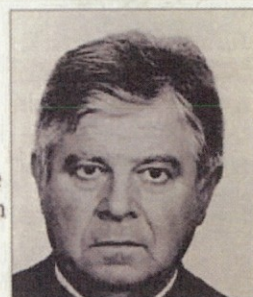
danies, 30.1.2020 ob 14.00 uri na izolskem pokopališču.

Žalujoci žena Marta, hčerki Kristina in Marja z Erikom in mala Nina.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega
MILANA LAKOŠELJCA
iz Izole

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovili od njega, nam stali ob strani in nam kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih.

Hvala vsem za darovano cvetje, sveče in za prostovoljne prispevke v korist pediatričnega oddelka SB Izola

Žalujoci: vsi njegovi

Izola, januar 2020

Izola - Trg Etbina Kristana 2, 051/301 052, 031/356 887

LETOS PRAZNUJEMO 30 LET Z VAMI

NEPREMIČNINE IZOLA d.o.o.

www.sifra-nepremicnine-sp.si

sifra@siol.net

OBALA V MALEM

Ivan Konstantinović, univ. dipl. ekon., št. licence: 00002

KRIMINALIJE

Pozor na spletne goljufije!

Policisti so sprejeli prijavo za spletno goljufijo. Oškodovanec je vplačal 255 evrov z namenom, da mu oseba nakaže dobiček, katerega naj bi pridobil na stavi. Ker naj bi bil dobiček vreden 20.000 evrov je ta od občana zahteval še dve vplačili po 1660 in 1330 evrov zaradi stroškov pri izplačilu nagrade. Oškodovanec je zatem posumil, da so dokumenti, ki jih je prejel, ponarejeni in je zato zadevo prijavil policistom. Policisti so sprejeli kazensko ovadbo in nadaljujejo z zbiranjem obvestil.

Vse je bilo narobe

Policisti so zaustavili 41-letnega voznika osebnega avtomobila, ki ni posedoval veljavnega vozniškega dovoljenja. Vozil je vozilo, ki je bilo neregistrirano in nameščene tablice iz drugega vozila. Zoper voznika je bil odrejen alkotest, ki je pokazal 0,78 mg/l alkohola. Policisti so vozilo zasegli in bodo za kršitve podali obdolžilni predlog na sodišče za prekrške, ki bo odločilo o višini globe in nadaljnjem postopku z zaseženim vozilom.

1200 + abonament za avtobus

Policisti so zaustavili 64-letnega voznika osebnega avtomobila, ki je z vozilom zapeljal v nasprotno smer krožišča. Odrejen mu je bil alkotest, ki je pokazal 1,42 mg/l. Voznik je bila pridržan. Prav tako so policisti imeli v postopku 39-letnega voznika osebnega avtomobila, kateremu je alkotest pokazal 0,77 mg/l. Obema so odvzeli vozniško dovoljenje, ki bo poslano z obdolžilnim predlogom na sodišče za prekrške. Za naveden prekršek je predvidena globa 1200 evrov in ukrep prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Jeklenki in drobnarije

Na Baredih je nekdo vlomil v objekt na njivi in lastniku ukradel dva akumulatorja, dve plinski jeklenki in nekaj manjših predmetov.

Od hortikulture do sodišča

Koprski kriminalisti so pri preiskovanju enega od kaznivih dejanj, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, na podlagi zbranih obvestil in dokazov zaznali, da 55-letni Izolan na naslovu stalnega prebivališča prideluje prepovedano drogo konoplja in njene produkte.

Na podlagi odredbe Okrožnega sodišča v Kopru so pri osumljenemu opravili preiskavo stanovanja in drugih prostorov, kjer so našli in zasegli 18 rastlin prepovedane droge konoplja, katerih skupna masa posušenih rastlinskih stebel je znašala 10830 g, poleg tega pa še 10,08 g posušenih rastlinskih delcev prepovedane droge konoplja. Obenem so bili pri osumljenemu najdeni in zaseženi pripomočki za pridelavo konoplje in drugi dokazi o pridelavi konopljinih produktov.

Za 55-letnika so kriminalisti na pristojno Okrožno državno tožilstvo v Kopru podali kazensko ovadbo, in sicer zaradi utemeljene suma storitve kaznivega dejanja neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog, ker je neupravičeno prideloval prepovedano drogo konoplja in njene produkte, z namenom, da prepovedano drogo spravi v promet in si na tak način pridobi protipravno premoženjsko korist.

Nenavadna vožnja skozi predor

V torek ponoči, ob 1,49, pa smo prejeli klic očividca, ki je povedal, da vozi skozi tunel Markovec proti Kopru. Pred njim sta vozila dva osebna avtomobila znamke Renault in Toyota. Povedal je, da peljeta drug za drugim zelo skupaj in vijugata po cesti. Policisti so oba ustavili v Izoli. 41-letnemu vozniku iz Krvavega Potoka je alkotest je pokazal 0,49 mg/l. Prepovedana mu je bila nadaljnja vožnja in izdan plačilni nalog. 40-letna voznica iz Izole pa je odklonila preizkus alkoholiziranosti, zato ji sledi obdolžilni predlog.

Kraja iz zapora za avtomobile

V Izoli je nekdo prerezal žično ograjo deponije za hrambo vozil v postopku. V prostoru je z betonskimi kladami dvignil osebni avto BMW z namenom tatvine koles, vendar je od dejanja odstopil.

Ukradeno in najdeno

Na cesti med Grinjanom in Šmarjami je občan pod cesto opazil poškodovan skuter, brez registrskih oznak. Policisti so ugotovili, da je vozilo odjavljeno iz prometa, lastnik pa je iz Izole. Kolo z motorjem je lastnik prevzel na kraju. Vozilo mu je bilo v zadnjem mesecu ukradeno. Nadaljuje se z zbiranjem informacij.

Dom upokojecev Izola
Casa del pensionato IzolaMEDGENERACIJSKI CENTER IZOLA
CENTRO INTERGENERAZIONALE ISOLA

www.medgeneracijskicenterizola.si

PONEDELJEK, 3. 2. 2020

8.00 – 9.00: Jutranja telovadba
9.00 – 10.00: Pogovorna skupina starih ljudi za samopomoč Metulj - MD Svetilnik
9.00 – 10.30: Tečaj risanja / 10.00 – 11.30: Skupina za samopomoč: fibromialgija – nesklepni revmatizem / 12.00 – 14.00: Namizni tenis (zbiramo prijave: 12.00-13.00, 13.00-14.00) / 14.00 – 15.00: Ustvarjalna delavnica za lepši dan
15.30 – 18.00: Testiranje telesne pripravljenosti in svetovanje
16.00 – 18.00: Igre s kartami: briškola, remi, šnops, enka ...
18.00 – 19.00: Popoldanska telovadba / 19.00 – 20.00: Joga nidra

TOREK, 4. 2. 2020

8.00 – 9.00: Jutranja telovadba / 9.00 – 10.30: Nadaljevalni tečaj angleščine (zaključena skupina) / 9.15 – 10.00: Sprehod z otroki vrtca L'Aquilone Izola (zbirno mesto: pred centrom)
9.30 – 12.30: Zdravo hujšanje (zaključena skupina) / 10.00 – 12.00: Šah / 11.00 – 13.30: Kuharska delavnica: juha, mesna rižota, solata, sladica (zbiramo prijave)
13.00 – 14.00: Učenje slovenščine za ljudi iz tujih jezikovnih okolij z DPM Izola
14.00 – 15.00: Skupaj z DPM Izola pomagamo otrokom pri domačih nalogah
14.00 – 15.00: Klepet v angleškem jeziku
15.00 – 16.00: Pomoč pri praktični uporabi vašega pametnega telefona (zbiramo prijave)
15.00 – 17.00: Informacije za izobraževanje in razvoj kariere z Ljudsko univerzo Koper / 15.30 – 17.30: Tarok / 16.00 – 19.00: Zdravo hujšanje (zaključena skupina)
17.30 – 18.30: Varna vadba v nosečnosti

SREDA, 5. 2. 2020

8.00 – 9.00: Jutranja telovadba / 9.00 – 10.30: Tečaj risanja
9.00 – 11.00: Namizni tenis (zbiramo prijave: 9.00-10.00, 10.00-11.00)
11.00 – 12.30: Začetni tečaj ruskega jezika (zaključena skupina)
13.00 – 14.00: Zvočna kopel – sproščanje / 14.30 – 15.30: Prehrana pri celiakiji
15.30 – 17.30: Tarok / 15.30 – 18.00: Skupaj rešujemo križanke
16.00 – 17.00: Center za socialno delo blizu ljudem – prva socialna pomoč
17.00 – 18.00: Joga smeja / 18.30 – 19.30: Joga z elementi plesa za odrasle

ČETRTEK, 6. 2. 2020

8.00 – 9.00: Jutranja telovadba / 9.00 – 10.00: Družabni plesi 1-plesna delavnica za začetnike / 10.15 – 11.30: Družabni plesi 2 - plesna delavnica za nadaljevalce
11.00 – 13.30: Kuharska delavnica: matevž, pečenice, sladica (zbiramo prijave)
11.30 – 13.00: Gibam se (zaključena skupina) / 13.00 – 14.00: Klepet v italijanskem jeziku / 14.00 – 15.30: Začetni tečaj mednarodnega jezika esperanto
15.00 – 17.00: Ustvarjalne delavnice: poslikava kamnov, rožice in bižuterija, pletenje in kvačkanje / 16.00 – 17.30: Gibam se (zaključena skupina) / 16.00 – 18.00: Šah
17.00 – 19.00: Tradicionalna kitajska medicina – zdravje je ravovesje (predavanje)
17.30 – 18.30: Varna vadba v nosečnosti
19.00 – 20.00: Tango – plesna rekreacija za dušo in telo

PETEK, 7. 2. 2020

8.00 – 9.00: Jutranja telovadba / 8.30 – 9.30: Osebni posvet s fizioterapevtom ali kineziologom / 9.00 – 10.30: Tečaj risanja / 9.00 – 11.00: Meritve sladkorja v krvi, krvnega tlaka in pulza ter zdravstveno vzgojno posvetovanje
9.00 – 11.30: Delavnica priprave zdrave presne hrane: kaljena ajdova kaša z začimbami, sok iz zelenjavnih listov in gomoljev (zbiramo prijave)
11.00 – 12.00: Pikado / 11.00 – 12.30: Nastop ob kulturnem dnevu in ustvarjalne pustne delavnice z OŠ Dante Alighieri in Komunalo Izola
11.30 – 13.00: Začetni tečaj računalništva (zaključena skupina)
15.00 – 17.00: Namizni tenis (zbiramo prijave: 15.00-16.00, 16.00-17.00)

NEDELJA, 9. 2. 2020

18.00 – 20.00: Vadba čuječnosti

V medgeneracijskem centru so vse dejavnosti brezplačne!

MALI OGLASI

PRODAM

3 sedežni kavč Lofallet svetlo rjave barve, dimenzije širina 218 cm, globina 88 cm in višina 88 cm in 2 sedežni kavč Lofallet bež barve, širine 179 cm, globina 88 cm, višina 88 cm.
Obe ceni po dogovoru po tel ali po ogledu. Kontakt : 040984263.
- Prodajam enostavno napravo za čiščenje oljk na kolesih. Informacije na tel. št. 041 721 220

ODDAM

Oddam masivno posteljo 90x200 cm podarim. 041 364 317

KUPIM

Kupim dvo ali 2 in pol sobno stanovanje v Izoli. Tel. 041 492 870

NAJAMEM

- Mamica z dvema majhnima otrokoma išče stanovanje za daljše obdobje z možnostjo subvencioniranja najemnine. Tel: 070 436 042

ODDAM

- V Jagodju, v Izoli, oddam v celoti opremljeno dvosobno stanovanje do 10. junija 2020. Tel: 031 223 644

RAZNO

Prodajam vložene oljke štorta in santa katerina. Tel. 030 788 456

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**
4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**
8,00 €

prava nedeljska **KOSILA**
9,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Kredarica konec tedna. Povsod smo.

Moj svet, čist planet

Na naši podružnični šoli v Kortah smo v sodelovanju s Komunalo Izola vzpostavili kotichek CUP. Najprej smo obiskali CUP Komunale Izola v centru Izole, nato pa ga pripravili s pomočjo Metke Šori. Učenci si med seboj lahko izmenjajo razne igrače in knjige.

Naša podružnična šola je ena izmed prvih v naši občini, ki je vzpostavila CUP kotichek. Izmenjava igrač in knjig je ena izmed okolju prijaznih aktivnosti, s katerimi želimo zmanjšati odpadke in uporabnim predmetom podaljšati življenjsko dobo pri novem lastniku.

Učiteljica Renata Štefanič

Predčasno glasovanje za nadomestne volitve

V Manziolijevi palači je v torek in sredo že potekalo predčasno glasovanje za nadomestne volitve za člane sveta italijanske samoupravne narodne skupnosti.

Stiskarna Mandrač
+386 040/43-29-43

splet: stiskarna.mandrach.si
fb: www.facebook.com/mandrach.si
mail: stiskarna.mandrach@gmail.com

majice
kape
šalice
puzle
itd.

nalepke za avto
nalepke za računalnik
stenske nalepke
urnik nalepke